R + EXCEL

Prokaj Vilmos prokaj@cs.elte.hu 2013.

Tartalomjegyzék

Ia	Halolijegyzek	Т
1	Türelmetleneknek1.1. Installálás1.2. EXCEL használata R-ből és fordítva1.3. Egyszerű minta projekt	3 3 4 6
2	Részletesebben 2.1. Adatok 2.2. Kód	11 11 11
3	Az EXCEL oldal felhasználói szemmel 3.1. Az Rdev.xlam bővítmény 3.2. Melyik R példányt használjuk? 3.3. Színek 3.4. Számoló munkafüzetek és az R.xls file	13 13 17 18 18
4	Az Rxls csomag felhasználói szemmel 4.1. Adat-átviteli függvények	19 19 20 22 23
5	Az R.xls munkafüzet részletesebben 5.1. A Thisworkbook modul 5.2. A Pick modul 5.3. Az Interface modul 5.4. A RIC modul 5.5. A WINAPI modul 5.6. A selectfuns modul 5.7. Egyebek	26 27 28 28 32 32 33
6	Az Rdev.xlam bővítmény részletesebben 6.1. A finalize modul 6.2. Az insertform modul 6.3. Az insertR modul 6.4. Az insertSkeleton modul 6.5. Az insertVB modul 6.6. Egyebek	35 35 36 37 38 39

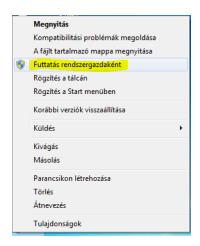
7	Az R oldal részletesebben	42
	7.1. Az Rxls csomag rutinjai	42
	7.2. VBA kód konvertálása R kóddá	49
	7.3. Dokumentáció, vignette-ák	52
8	Hibaelhárítás	54
	8.1. COM problémák, DebugView	54
	8.2. R kód debugolása	
9	Teendők R verzió váltásnál	55
	9.1. R csomagok installálása forrásból, type="source"	55
	9.2. Egyebek	
10	Újdonságok az Rxls csomagban az 1.0-119 verzióhoz képest	57
	10.1. com csomag	57
11	Mellékletek listája	59

1 Türelmetleneknek

1.1. Installálás

A mellékelt fileok között megtalálhatóak a comproxy, com ill. Rxls csomagok win-binary formátumban. A telepítést ebben a sorrendben kell elvégezni, pl. a menü használatával. A comproxy és com csomagok telepítését rendszegazdaként célszerű elvégezni, és rögtön a telepítés után érdemes regisztrálni az R com szerverét.

A regisztráció csak akkor sikerül, ha rendszergazda jogosultsággal hajtjuk végre. Pontosabban a com csomag regisztrációjának elvégzéséhez, az R programot az ikon felett a jobb egérgombra klikkelve, a Futtatás rendszergazdaként lehetőséget kiválasztva kell elindítani, lásd a 1.1 ábrán.

1.1. ábra. R indítása rendszergazdaként.

A comCheckRegistry függvény ellenőrzi a registry bejegyzést, lásd a 10.1 szakaszt.

```
> comRegisterRegistry()
NULL
> comCheckRegistry()
[1] TRUE
```

Az Rxls csomag telepítéséhez nem szükséges rendszergazdai jogosultság Miután ennek telepítése is megtörtént, be kell tölteni az Rxls csomagot

```
> require(Rxls)
> installRxls()
```

A betöltés során valószínűleg kapunk egy figyelmeztetést, hogy az installRxls csomagot érdemes lefuttatni. Ez egyrészt létrehozza az {APPDATA}/Rxls könyvtárat és ide másolja R.xls, Rdev.xlam és Calc.xlt munkafüzeteket valamint létrehozza a verzió információt tartalmazó versions file-t.

Alternatív lehetőség a mellékelt R-COM_setup_1.0-0.exe használata.

1.2. EXCEL használata R-ből és fordítva

Tegyük fel, hogy az Rxls csomag telepítése sikeresen megtörtént, az installRxls hiba nélkül lefutott. Elsőként az Rdev.xlam munkafüzetet érdemes megnyitni. Ha rendszeresen használjuk bővítményként is telepíthetjük, ekkor nem kell mindig megkeresni és betölteni.

A Rdev.xlam munkafüzet az alábbi címen lálható

```
<USER>/<APPDATA>/Rxls/Rdev.xlam
```

Alapértelmezésben az {APPDATA} könyvtár rejtett. Ezt a vezérlő pult használatával felfedhetjük (rejtett mappák megjelenítése). Másik lehetőség, hogy a windows intéző címsorába beírjuk az elérési utat. R-ből a pontos elérési utat az appdata környezeti változóból is kiolvashatjuk:

```
> Sys.getenv("appdata")
[1] "C:\\Users\\prokaj\\AppData\\Roaming"
```

Ez egyben az első tesztje annak, hogy az elképzelt mechanizmus működik-e más gépeken is. Az Rdev.xlam megnyitásakor az EXCEL megpróbálja megnyitni a hivatkozott R.xls munkafüzetet is. Egyáltalán nem nyivánvaló, hogy ez sikerül is, ugyanis az EXCEL a teljes elérési utat megjegyzi, ami nyilván nem létezik, ha a munkafüzetet egy másik gépre visszük át. Ezért a Workbook_open rutin ellenőrzi, hogy létezik-e megnyitott R.xls munkafüzet. Ha nincs ilyen nevű munkafüzet megnyitva, akkor megpróbálja megnyitni az {appdata}/Rxls könyvtárból. Ha telepítés rendben megtörtént, akkor ez sikerül is.

Ha minden rendben ment, akkor az újabb, ribbon-t használó EXCEL változatok esetén a Bővítmények fül alatt, régebbi EXCEL változatok esetében pedig a menüsorban megjelenik két almenü, az egyik felirata R, a másiké Rxls development.

A telepítés legegyszerűbb tesztelése, ha ráklikellünk az

```
R->R ablak megjelenítés
```

menüpontra. Hatására az EXCEL megnézi, hogy van-e futó R alkalmazás, ha van akkor az láthatóvá válik, ha nincs akkor elindít egy új R példányt. A következő lépés az R és EXCEL összekötése az

```
R -> R<->EXCEL összekötés
```

menüponttal. Ez az EXCEL új Ribbon kezelő felületén a Bövítmények fül alatt van. Ennek hatására az R oldalon létrejön egy változó THISXL névvel. Ez reprezentálja az EXCEL alkalmazást.

```
> ls(all = T)
[1] ".startingApp" "THISXL"
> THISXL
<pointer: 0x002b3944>
attr(,"class")
[1] "COMObject"
```

Ennek segítségével ugyanúgy használhatjuk a hivatkozott EXCEL példányt R-ből, mint Visual Basic-ből. Például, létrehozhatunk egy új munkafüzetet és abban az \$A\$1 cellát kitölthetjük értékkel, vagy formulával. A formátum első ránézésre talán szokatlan. Ahol a Visual Basic kódban pont van, ott vagy egy tulajdonságot kérdezünk le, vagy egy metódust alkalmazunk. A com csomag korábbi változataiban a két esetnek eltérő a szintakszisa: tulajdonságot

```
obj[[<tulajdonságnév>, <argumentumok>]],
  obj$<metódusnév>(<argumentumok>)
```

míg metódust

alakban lehet elérni. Az új változatban, 1.0–52-től felfelé, lehetőség van a <obj>\$<név>() szintakszis használatára tulajdonság lekérdezés esetén is, lásd a 10.1 szakaszt.

```
> wb <- THISXL[["workbooks"]]$add()
> cell <- wb[["sheets", 1]][["range", "$A$1"]]
> cell[["value"]]
[1] NA
> cell[["value"]] <- 1
> cell[["value"]]
[1] 1
> cell <- cell$offset(1, 0)
> cell[["formula"]] <- "=$A$1+2"
> cell[["formula"]]
[1] "=$A$1+2"
> cell[["value"]]
[1] 3
> cell <- NULL</pre>
```

Az Rxls csomag célja, hogy a gyakran előforduló adatmozgatásokat egyszerűbben végre lehessen hajtani. Pl. adott EXCEL tartomány értékét az XLget függvénnyel is elérhetjük. Az XLreaddf és XLwritedf függvények data.frame-t olvasnak be ill. írnak EXCEL tartományból, ill. tartományba.

```
> df <- data.frame(Dátum = seq.Date(as.Date("2012-01-01"),</pre>
      by = "1 month", length = 5))
> df$dij <- rnorm(nrow(df), 100)</pre>
> df$kárkifizetés <- rnorm(nrow(df), 70)</pre>
> df
       Dátum
                díj kárkifizetés
1 2012-01-01 99.48
                            69.79
2 2012-02-01 100.79
                            69.63
3 2012-03-01 98.49
                            68.19
4 2012-04-01 101.18
                            70.02
5 2012-05-01 99.53
                            71.94
> XLwritedf(XLrange = THISXL[["range", "$C$1"]], df = df,
      with.names = TRUE, autoFit = TRUE, setname = "havi_bontás")
NULL
```

Az utolsó sor hatására az EXCEL aktív munkalapjára másolódik a df data.frame a változónevekkel együtt (ez a táblázat felső sora lesz), az oszlop szélességeket az éppen másolt táblázathoz illesztjük, végül létrehozunk egy nevet az aktív EXCEL munkafüzetben, ami arra a tartományra hivatkozik, ahová az adatokat másoltuk.

```
> ## wb a korábban létrehozott új munkafüzet
> address <- wb[["names"]]$item("havi_bontás")[["refersto"]]</pre>
> address
[1] "=Munka1!$C$1:$E$6"
> df1 <- XLreaddf.cols(address)</pre>
> df1
  Dátum
           díj kárkifizetés
1 40909 99.48
                       69.79
2 40940 100.79
                       69.63
3 40969 98.49
                       68.19
4 41000 101.18
                       70.02
5 41030 99.53
                       71.94
> ## vagy
> range <- wb[["names"]]$item("havi_bontás")[["referstorange"]]</pre>
> range$address(external = TRUE)
[1] "[Munkafüzet2]Munka1!$C$1:$E$6"
> df2 <- XLreaddf.cols(XLrange = range)</pre>
> identical(df1, df2)
[1] TRUE
```

Látható, hogy a dátum adatok részben elvesztek. Ennek az az oka, hogy az XLreaddf.cols ill. XLreaddf.rows függvények a tartomány value2 tulajdonságát használják. Amikor ezek a rutinok születtek a com (lánykori nevén rcom) nem tudta kezelni a dátum típusú adatokat. Kerülő megoldásként született az XLDate függvény, ami a numerikus adatot visszaalakítja Date típusúvá.

```
> XLDate(df1$Dátum)
[1] "2012-01-01" "2012-02-01" "2012-03-01" "2012-04-01"
[5] "2012-05-01"
```

1.3. Egyszerű minta projekt

Tegyük fel, hogy van egy R scriptünk calc. R névvel.

```
> cat(readLines("calc.R"), sep = "\n")
calc.cn < -function(lx,nu=1/(1+i),i=if (!missing (nu)) (1/nu)-1){}
  x \leftarrow seq_along(lx)-1
  ## 0-val indul az indexelés
  lx1 <- lx[-length(lx)]
  qx < -0.95*diff(lx)/(lx1+(lx1==0))
  ## módosított halandóság
  lx \leftarrow lx[1]*cumprod(c(1,1-qx))
  ## módosított l
  df <- data.frame(x=x,lx=lx,qx=c(qx,1),Dx=lx*nu^x)</pre>
  df$dx <- with(df,lx*qx)</pre>
  df$Cx <- with(df,dx*nu^(x+.5))
  df$Nx <- rev(cumsum(rev(df$Dx)))</pre>
  df$Mx <- rev(cumsum(rev(df$Cx)))</pre>
  df$Rx <- rev(cumsum(rev(df$Mx)))</pre>
  attr(df,"nu")<-nu
```

```
attr(df,"i")<-i
   df
}
## teszt adat
lx<-seq(1e5,0,length.out=101)
cn<-calc.cn(lx,i=.05)</pre>
```

Ez a script kommutációs számokat számol módosított halandósági táblából, a halálozási rátát módosítjuk az eredeti 95 %-ára. A calc.cn függvénynek három argumentuma van, ebből legalább kettőt kell megadni, az lx halandósági függvényt és a nu diszkont ráta ill. i technikai kamat közül az egyiket, vagy mindkettőt. Ez a számolás csak a diszkont rátát használja, de az ereményben megjegyezzük a technikai kamatot i-t is.

```
> source("calc.R", local = TRUE)
> str(cn)
'data.frame': 101 obs. of 9 variables:
$ x : num 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 ...
$ lx: num 100000 99050 98100 97149 96197 ...
$ qx: num 0.0095 0.0096 0.00969 0.00979 0.0099 ...
$ Dx: num 100000 94333 88979 83921 79142 ...
$ dx: num 950 950 951 951 952 ...
$ Cx: num 927 883 842 802 764 ...
$ Nx: num 1698778 1598778 1504445 1415466 1331545 ...
$ Mx: num 19578 18651 17767 16925 16123 ...
$ Rx: num 402395 382817 364167 346400 329474 ...
- attr(*, "nu")= num 0.952
- attr(*, "i")= num 0.05
```

Tegyük fel, hogy a bemenő adatokat lx, nu és i-t szeretnénk EXCEL-ben beállítani és az eredményül kapott táblázatot a számoló munkafüzet új lapjára szeretnénk írni. A lx halandósági függvény az EXCEL három oszlopos táblázata, kor, férfi és női oszlopokkal. Azt szeretnénk, hogy a számoló munkafüzetben be lehessen állítani, a technikai kamat értékét, azt, hogy férfi, vagy női haladósággal akarunk számolni, valamint azt is, hogy mi legyen az új munkalap neve.

A megvalósításhoz nyissuk meg az Rdev.xlam munkafüzetet. Ha nincs beállítva, akkor engedélyezzük a Visual Basic projektekhez való hozzáférést. Hozzunk létre egy új számoló munkafüzetet az Rxls development menü Új számoló munkafüzet parancsával. A felugró mentés ablakban adjuk meg az új munkafüzet nevét, alapértelmezésben Calc1.xls. A fileformátum lehet xlsm is. Az új munkafüzetben két lap van Adatok ill. R kód névvel.

Első lépésben az Adatok munkalapot töltsük fel. A jobb egérgomb alatti menüben az Insert Form pont alatt található néhány gyakrabban előforduló elem.

Jelöljük ki a \$B\$5:\$B\$7 tartományt és a jobb egérgomb alatt felnyíló menüt használva illesszünk be egy Data Line-t. A \$B oszlopban cseréljük le az Adat neveket a következőkkel: Technikai kamat, Nem és Eredmény helye. Töltsük ki az # R nevek # oszlopot i, nem, wsname-mel. Ezek lesznek a változó nevek az R oldalon.

Ezután adjuk meg az alapértelmezett értékeket: a technikai kamat esetén ez lehet pl. 0.02 a nem esetén férfi, míg az Eremény helye mező esetén lehet egy képlet, ami a technikai kamat és a nem értékéből kiszámolja az új munkafüzet nevét, pl.

```
="Kommutációs számok("&$D$6&",i="&$D$5&")"
```

Végül mivel a Nem mező esetén csak két lehetséges értékből lehet választani, töltsük ki a \$C\$6 mezőt férfi;női értékkel. Ez a választható értékek felsorolása pontosvesszővel elválasztva. Ha most kijelöljük a \$C\$6 mezőt és a jobb egérgomb alatt felnyíló menü segítségével beszúrunk egy Drop Down Data-t, akkor az R kód munkalapra \$A oszlopának aljára másolódik a lehetséges értékek listája, és a \$C\$6 cellában megjelenik egy lenyíló vezérlő elem. A vezérlő elem alatt a \$C\$6 cella zárolt lesz, és a képletezés hatására mindig a választott értéket tartalmazza.

Az így kialakított munkalap képe:

1.2. ábra. Adatok munkalap

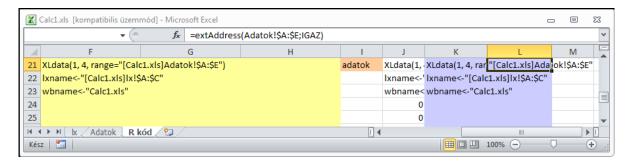
Ha ezen a ponton a Számolás indítása gombra klikkelünk, akkor az Adatok munkalapon definiált változók megjelennek az R oldalon is. Ezt ellenőrizhetjük az ls.str() parancs beírásával az R konzolba. A R ablakot az EXCEL

Bővítmények -> R -> R ablak megjelenítése

menüponttal jeleníthetjük meg, ha az háttérben van.

```
> ls.str()
# R nevek # : chr "Érték"
i : num 0.05
nem : chr "férfi"
THISXL : Class 'COMObject' <externalptr>
wsname : chr "Kommutációs számok(férfi,i=0,05)"
```

Ezzel persze még a számolást nem tudjuk elvégezni, mert nem adtuk át a halandósági függvényt lx-et, amire szintén szükség van a számoláshoz. Ha ezt is az EXCEL munkafüzetben szeretnénk tárolni, akkor illesszük be egy új munkalapra és lépjünk át az R kód munkaplapra. Keressük meg az adatok megadására szolgáló részt, lásd az 1.3 ábrán. A változtatásokat ezen a munkalapon a kékes színű mezőkbe érdemes írni, a munkalap többi része úgy van képletezve, hogy az itt megadott adatokból összerakja a végrehajtandó R kódot. Az első sor ki van töltve ez mondja meg az R-nek, hogy olvassa be az adatok munkalapon megadott adatokat. A második sor fogja megmondani az lx tartomány nevét. Mivel EXCEL tartományok teljes címére gyakran van szükség az R.xls munkafüzetben definiálva van az extAddress munkalapfüggvény, ami az első argumentumának címét adja vissza szöveges formátumban, ha a második argumentum IGAZ, akkor a aposztrófok között. Emellett szükség van annak a munkafüzetnek a nevére is, amibe az eredményt be akarjuk illeszteni. Ez a mi esetünkben a Calc1.xls munkafüzet, ezért a harmadik sorban wbname<-"Calc1.xls" kerül. Ez is képletezve van, így a munkafüzetet akár más néven is elmenthetjük.

1.3. ábra. R kód munkalap

Utolsó lépésként meg kell adnunk a Calc1.xls munkafüzetben azt is, hogy az R-nek átadott adatokkal milyen számolást is végezzen. Ha hordozhatóvá akarjuk tenni a munkafüzetet, akkor erre a legegyszerűbb megoldás, ha a számolást végző R kódot is a munkafüzetben tároljuk. Ezt R kódlap beszúrásával tehetjük meg.

A calc.R közvetlenül nem alkalmas, a szkriptet módosítani kell a végén, hogy a számolást az EXCEL-ből kapott adatok alapján végezze. A módosított és az eredeti is megtalálható a mellékelt file-ok között.

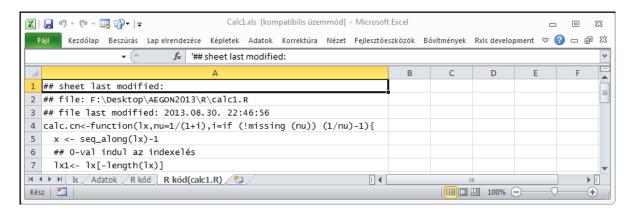
Az így módosított kódot szúrjuk be R kódlap-ként a munkafüzetbe. Az R kódlap beszúrás funkciót két helyen is megtalálhatjuk, egyrészt az Rxls development menüpont alatt, másrészt a munkalap fülekről felnyíló menüben is. A művelet eredményeként egy új munkalap jön létre R kód(calc1.R) névvel, lásd az 1.4 ábrát.

Ezután be kell jegyezni az R kód munkalapon, hogy a calc1. R kódlapot az R-nek végre kell hajtania. Ehhez az R kód munkalapon töltsük ki a kódlapok mező első sorát az 1.5 ábrán látható módon.

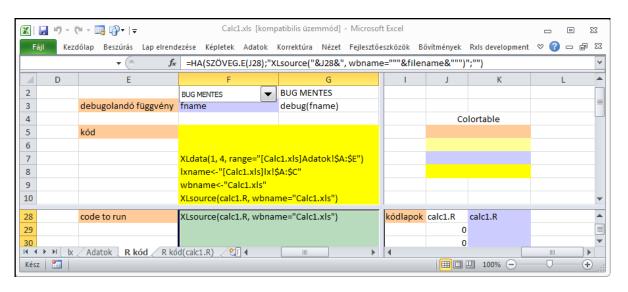
Ezzel a Calc1.xls munkafüzet elkészült. Utolsó lépésként kattintsunk a

```
Bővítmények -> Rxls development -> Véglegesítés
```

gombra. Ekkor az R kód nevű munkalapok eltűnnek, az Adatok munkalapon az első oszlop elrejtődik, és a látható munkalapok védetté válnak. Ezután csak a kékes színű felhasználói adatok részére fenntartott mezőkbe lehet írni.

1.4. ábra. A R kód(calc1.R) kódlap

1.5. ábra. A R kód munkalap kitöltve

2 Részletesebben

Az elképzelt munkamenet a következő. Van egy R szkriptünk, ami elé szeretnénk tenni egy munkafüzetet, ami a paramétereket tartalmazza.

2.1. Adatok

Első lépésként azonosítani kell a bemenő adatokat és a el kell készíteni a számoló munkafüzet Adatok munkalapját. Ha nagyobb mennyiségű fix paramétert is át kell adni, akkor az lehet a szkriptben vagy létre lehet hozni egy olyan munkalapot az EXCEL munkafüzetben ami ezeket a paramétereket tartalmazza. Ha ennek az extra adatokat tartalmazó munkalapnak a neve R kód-dal kezdődik, vagy a (hidden)-nel végződik, akkor a véglegesítés során az adott munkalap rejtetté válik.

Az adatok átvitelére az XLdata függvényt célszerű használni. Ennek részletes leírását lásd a 7.1 szakaszban. Itt megelégszünk annyival, hogy XLdata (n1,n2,range="<range cím>") függvény hatására a <range cím> által meghatározott tartomány n1 oszlopában lévő értékeket változó névként, az n2 oszlopban mellette lévő értékeket a változó értékeként értelmezi az R. Ha a név mező üres vagy nem szöveges típusú, akkor az adott sorhoz nem tartozik változó definíció. Ha egy név többször is szerepel, akkor az utolsó sor változó definíciója érvényes. Az n1,n2 értékek megadása nem kötelező, ha viszont hiányzik, akkor a <range cím> sztringnek egy legalább két oszlopos tartományt kell kijelölnie és ennek első két oszlopát fogja használni a program. A <range cím> teljes oszlopokra is mutathat, pl \$A:\$C. Ebben az esetben csak a munkalap usedrange tartományát használjuk.

Alapértelmezésben, csak a látható sorokat használjuk és egyesített cellák esetén a cellában látható értéket használjuk.

Abban az esetben, ha a változó név nem megengedett karaktereket is tartalmaz, pl. szó-köz, ékezetes karakterek, számmal kezdődő név stb. akkor az R oldalon a változó nevét '(back quote) karakterek közé kell tenni. Pl. az '# R nevek #' nevű változó értéke (ez az Adatok munkalap 5. sora) "Érték" lesz, ahogy ez a 8. oldalon látható.

2.2. Kód

Az R szkriptet célszerű két részre bontani, függvény definíciós részre és az aktuális számolást végző részre. Ennek csupán teszteléskor van jelentősége. Ha nem az történik, amit várunk, akkor kénytelenek vagyunk a hibát megkeresni a kódban. Az R kód munkalapon kijelölhetjük, hogy melyik függvényt működését akarjuk ellenőrizni. Ennek az az eredménye, hogy az adatok és a függvények beolvasása után a debug (<fv. név>) is végrehajtásra kerül és így a debugolásra kijelölt függvényt lépésenként lehet kiértékelni.

Célszerű a függvényeket és a számolást végző kódot, mondjuk R studio-ban, létrehozni és tesztelni. Ezután a kész kódot elmenteni R szkriptként (.R kiterjesztéssel) majd azt importálni a számoló munkafüzetbe R kódlapként. Így is előfordulhatnak váratlan dolgok, de ezek nagy részét kiszűrhetjük, ha a kód megírása során a bemenő adatokat, vagy is a futási

környezetet már az EXCEL adja. Ezalatt azt értem, hogy az első lépésként létrehozott Adatok munkalapot kitöltjük a teszt paraméterekkel, összekötjük az R példányunkat az EXCEL-lel (Rxls menü R <-> EXCEL összekötés) és ráklikkelünk a Számolás indítása feliratú gombra. Mivel még nincs semmilyen végrehajtandó kód a számoló munkafüzetben, ennek hatására a teszt adatok, az EXCELben definiált változó nevekkel, átkerülnek az R-be. Ebben az R környezetben érdemes dolgozni.

3 Az EXCEL oldal felhasználói szemmel

Az Rxls R csomagban három EXCEL munkafüzet van.

R.xls Ez egy Office XP kompatibilis munkafüzet. Ez az amit az alkalmazások ténylegesen használnak. Ebben van megoldva a R példány megkeresése és az összeköttetés létrehozása, valamint néhány olyan rutin is ami a számoló munkafüzetekben szükséges lehet: file és mappa választás, valamint ACCESS tábla választás.

Rdev.xlam Ez a munkafüzet egy bővítmény, ami a számoló munkafüzetek létrehozásához ad segítséget.

Calc.xlt A számoló munkafüzetek templateje.

3.1. Az Rdev.xlam bővítmény

Rdev.xlam

Ebbe a munkafüzetbe gyűjtöttem azokat a rutinokat, melyek csak a fejlesztéshez szükségesek. Ezek munkalap védelem be és kikapcsolása, R kód elrejtése és felfedése, valamint a munkafüzet véglegesítése. A véglegesítés a munkalapok védelmének bekapcsolását, a kódot tartalmazó munkalapok elrejtését jelenti. Ennek során a védett munkalapokon a felhasználó által kitöltendő mezők zárolása feloldódik. Az, hogy melyik cella tartozik ebbe a csoportba a kitöltés színe határozza meg.

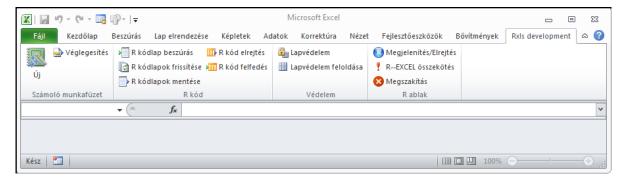
A tényleges számolást végző R rutinokat talán a legegyszerűbb magában a számoló munkafüzetben tárolni. Másik lehetőség lehetne, hogy a feladatra szabott R csomagot készítünk és azt telepítjük a felhasználó gépére.

Az R kódot tehát EXCEL munkalapon szeretnénk tárolni. Szerkeszteni, tesztelni viszont nem itt célszerű. A követendő eljárás az lehet, hogy pl. Rstudio-ban fejlesztünk és a kész kódot bemásoljuk a munkafüzetbe. Az ilyen R kódot tartalmazó munkalapokat a továbbiakban R kódlapnak fogom nevezni.

Ez a bővítmény számos új menüpontot definiál. Az EXCEL újabb, RIBBON felületet használó, változataiban létrehoz egy Rxls development tabot, a korábbi változatokban pedig ugyanilyen névvel egy menüpontot, az EXCEL fő menüsorában. Emellett a cell menü kiegészül néhány ponttal és a munkalap fülek menüje is kap egy új menüpontot.

Az Rxls development fül elemei

A Rxls development fülön lévő parancsok elérhetőek a Bővítmények fül alatti R és Rxls development menükben is. Az EXCEL korábbi, nem a RIBBON felületet használó változataiban pedig a menüsorban jelenik meg ez a két almenü.

3.1. ábra. Az Rxls development menü.

Számoló munkafüzet csoport

Itt csak két gomb található, Új ill. Véglegesítés névvel.

Az Új gomb, létrehoz egy új számoló munkafüzetet. Ez a Calc.xlt template egy másolata lesz. A létrehozás során rögtön el is mentjük. Ennek oka, hogy néhány munkalapfüggvény (INFO, CELLA) másként viselkedik mentett munkafüzetben, mint mentetlenben. A számoló munkafüzet xls kiterjesztésű, azaz korábbi OFFICE változatokban is megnyitható.

A Véglegesítés menüparancs hatására a számoló munkafüzet R kódlapjai rejtetté válnak, hasonlóan az Adatok munkalap # R nevek # oszlopához. Valamennyi cella zárolt lesz kivéve azokat, amelyek színe megegyezik a customvalue színnel. Ez a szín R kód munkalap colortable tartományából derül ki. A tartomány elemei színes cellák, a cella értéke a szín neve. Végül a kapott munkafüzetet elmentjük.

R kód csoport

Az első oszlopban az R kódlapok kezelésére szolgáló parancsok vannak. Beszúrás, frissítés és mentés. Frissítés és mentés esetén előfordulhat a korábbi változatok felülírása. Ilyen esetben egy felugró ablakban meg kell erősíteni a szándékot.

A második oszlop elemeinek segítségével az R kód nevű munkalapokat elrejthetjük, ill. ha további szerkesztésre van szükség felfedhetjük.

Védelem csoport

Lapvédelem be- ill. kikapcsolása. Ez a két rutin (a Véglegesítés-sel ellentétben) nem módosítja a cellák zárolását.

R ablak csoport

Ez a csoport az R.xls munkafüzetben definiált rutinokat teszi elérhetővé.

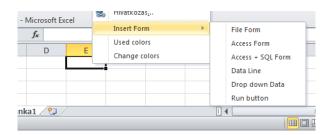
Megjelenítés/Elrejtés Ha nincs aktív R példány, akkor a futó R példányok közül választhat egyet a felhasználó. Ha nincs futó R, akkor elindítunk egyet, ha pontosan egy R példány fut, akkor azt fogjuk használni. A gomb megnyomása után a kiválasztott R példány aktív lesz és az ablaka látható.

Ha már van aktív R példányunk, akkor a gomb megnyomása után annak ablaka rejtetté válik. Továbbra is használható lesz, de az asztalon nem lesz nyoma.

R-EXCEL összekötés Az aktív R példányban létrehozza a THISXL változót, ami az EXCEL példányra mutató COMObject (Ez tulajdonképpen az EXCEL Visual Basic Application változójának értéke). Ha nincs aktív R példány, akkor létrehoz egyet, hasonlóan a Megjelenítéshez, de az így létrehozott R példány ablaka alapértelmezésben háttérben marad.

Megszakítás Az R oldalon folyó számolást próbálja megszakítani, az aktív R példány konzoljába küldött ESCAPE karakterrel.

Cella menü

3.2. ábra. A cella menü új elemei

Insert Form Ez egy menüt kínál fel, amiben a számoló munkafüzetek szokásos elemei találhatóak:

File form Egy három sorból és négy oszlopból álló tartományt tölt ki az aktív munkalapon, melynek bal felső sarka az aktív cella. A tartomány első sora címsor, a második sorban a könyvtár, a harmadikban a file neve adható meg. A második és harmadik sor felhasználói mezőjében található gombok hatására az EXCEL file választó dialógja jelenik meg, így nem kell az elérési utat és a file nevet kézzel beírni. A file típusát egy felugró inputboxban adhatjuk meg. Valójában itt a file filtert kell megadni leírás,*.kiterjesztés alakban. EXCEL, .RData, és .R file típusok a legördülő menüből is ki lehet választani. Ha üresen hagyjuk az inputboxot, akkor tetszőleges file típust választhat majd a felhasználó.

Access form Hasonló a File form-hoz, azonban egyel több sort tölt ki a munkalapon. Az utolsó sorban az ACCESS adatbázis táblái közül lehet választani.

Access + SQL form Volt olyan korábbi munka, ahol felmerült, hogy nem csak ACCESS adatbázisból, hanem más SQL lekérdezést használó rendszerből is lehessen adatot lekérdezni. Ez az űrlap erre szolgál. A bal felső sarkában van egy gomb, ami két lehetőség között kapcsolgat. Így csak az egyik opció látható. Az ACCESS formhoz képest van egy plusz sor ami az ACCESS lekérdezés where klauzulájának megadására szolgál. Ha átkapcsolunk SQL módra, akkor a kapcsolat létrehozásához szükséges DSN karakterláncot és az SQL parancsot kell megadni. Mivel csak a látható sorokban lévő adatok kerülnek át az R oldalra, az R program el tudja dönteni, milyen adatbázist kell használnia. Pl. ha az SQL parancs R neve lekerdezes1. SQL, akkor a következő kód részlet

```
if (exists("lekerdezes1.SQL")) {
    ## kód az SQL ághoz
} else {
    ## kód az ACCESS ághoz
}
```

választ a kétféle adatforrás közül. Mindez csak akkor működik megbízhatóan, ha olyan nevet adunk, ami nem létezik a globális környezetben. Nem célszerű pl. az

x vagy i használata. Egy másik gond az lehet, hogy ha mindkét adatforrást szeretnénk egy-egy futás erejéig kipróbálni. Ilyenkor az XLdata függvény rmHidden argumentumát is igazra kell állítani, lásd a 7.1 szakaszt. Ezt az R kód munkalap \$K\$21 mezőjében célszerű megtenni. A képletet célszerű átírni a következő módon:

```
="XLdata(1, 4, rmHidden=TRUE, range="&L21&")"
```

Ha egy függvényen belül kell ellenőrizni, hogy létezik-e a paraméterként átadott érték, akkor a használhatjuk a getFromDB függvényt mintaként:

Ekkor, ha az Adatok munkalapon az DSN, SQL sorok el vannak rejtve és a XLdata, rmHidden paramétere TRUE, akkor a függvény az ACCESS ágon ellenkező esetben pedig az SQL ágon fog végig menni. A módszer a R try függvényét használja, ami megpróbálja kiértékelni az első argumentumát (ez jelen esetben a dsn argumentum). Ha a kiértékelés hiba nélkül megtörténik, akkor a kiértékelés eredményét kapjuk, ha hiba történt, akkor egy hiba (try-error osztályú) objektumot. Az inherit függvény ellenőrzi, hogy egy adott érték osztályai között szerepel-e a megadott név. R-ben minden változónak van osztálya, vagy explicit (a class attribútum értéke) vagy implicit módon (ezek az alaptípusok, pl. numeric, stb.)

Az ACCESS.get és ODBC.get függvények definiálva van az Rxls csomagban. Az ODBC.get rutint nem tudtam tesztelni az érdekes esetben, amikor Oracle rendszerhez akarunk csatlakozni.

Data Line A kijelölt tartomány minden sorát kitölti egy egy adat sorral. Használatával már találkoztunk az 1.3 részben.

Drop down data Ha egy adat sorban csak néhány lehetőség közül választhat a felhasználó, akkor célszerű azt egy legördülő menüben felkínálni számára. Erre szolgál ez a menüpont.

Hozzunk létre egy adat sort a Data Line beillesztése parancs segítségével, majd a felhasználói beállításnak fenntartott mezőbe írjuk be a lehetőségeket pontosvesszővel elválasztva. Ezután jelöljük ki a cellát és klikkeljünk a jobb egérgombra, majd válasszuk ki a Drop down data menüpontot. Ekkor az R kód munkalapon létrejön a választék lista az \$A:\$A oszlop végén és legördülő űrlap alatti cella képlete kitöltődik.

Több cellát is kijelölhetünk. Ilyenkor mindegyik kijelölt cellába egy legördülő menü kerül a cella tartalma alapján.

Ha a kijelölt cella üres, akkor a választéklista hosszát kell megadni egy felugró input mezőben. A lista elemeit később az R kód munkafüzetben adhatjuk meg.

Appendix 1.3 részben már láthattunk példát a Drop down data alkalmazására.

Run button Erre akkor lehet szükség, ha a fő számolás mellett valamilyen rész feladatot szeretnénk külön is végrehajthatóvá tenni.

A kijelölt tartomány fölé beilleszt egy gombot Számolás indítása szöveggel. A gomb alatti cellák szövegét küldi át az R-nek végrehajtásra. Ez pl. lehet

```
="XLsource(""<R kódlap neve>"",wbname=""%filename&""")"
```

A filename név értéke az R kódlap munkalapon van megadva és az aktuális munkafüzet neve a megfelelő formában. A szükséges adatok átadását célszerű az R kódlapon elvégezni, pl. az XLdata függvény használatával.

Used colors, Change colors Kigyűjti, ill. átállítja a munkafüzetben használt színeket. Részletesen lásd a 3.3 szakaszban.

Munkalap fül

Itt is elérhető az R kódlap beszúrás parancs.

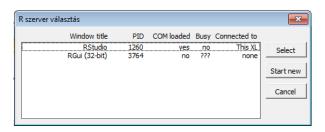
3.2. Melyik R példányt használjuk?

R példány három formában fordulhat elő: terminál ablakban indított R, RGui, ill. az Rstudio rsession szála. Mindegyiknek lehet 32-bites ill. 64-bites változata. Mivel a com csomag csak a 32-bites változaton működik, EXCEL-ből csak ezt tudjuk használni. Az RGui két változatban fordulhat elő MDI (sok kis ablak egy nagy ablakon belül) ill. SDI (sok egymástól független ablak). Az Rxls mindegyik változatot tudja kezelni, de ha nincs futó példány, akkor mindig a RGui-t indítja el, SDI módban. A felhasználói beállítások (esetleges Rprofile file tartalma) nem érvényesülnek, mert a programot -vanilla opcióval indítjuk.

A legegyszerűbb eset, az amikor nincs futó R példány, vagy pontosan egy van. Ha nincs futó R példány, akkor elindítunk egy újat és egyből betöltjük az Rxls, comproxy és com csomagokat.

Ha pontosan egy futó R példány van, akkor azt próbáljuk használni. Ezt lehetne finomítani, mert az általunk indított R példányokban feljegyezzük az EXCEL alkalmazás azonosítóját (hinstance) a .startingapp változóban. Így ha el is veszítettük a kapcsolatot valamilyen oknál fogva le tudjuk ellenőrizni, hogy a futó R példányt mi indítottuk el vagy sem.

Ha több R példány fut éppen, akkor a felhasználónak kell választania egy felugró ablakban. Ekkor is lehetőség van új példányt indítani. A választó dialógban megjelenő információk

3.3. ábra. R szerver választó dialóg

windowtitle, PID Az R ablak címsora, ill. az adott R példány process id-je.

COM loaded Azt mutatja, hogy a com csomag be van-e töltve.

busy Ha a com csomag be van töltve, akkor le tudjuk kérdezni a sys.nframe() értéket. Ennek értéke 0, ha az R nem végez számolást, és legalább 1 ha éppen függvény kiértékelés zajlik. Ha a com csomag nincs betöltve a mező értéke???.

connectedTo Ha a com csomag be van töltve, akkor le tudjuk ellenőrizni, hogy létezik-e a THISXL változó az R oldalon és az a mi EXCEL példányunkra mutat-e? Ez alapján meg tudjuk mondani, hogy az adott R példány a mi EXCEL példányunkkal van összekötve, másikkal, vagy egyikkel sem.

Ha van rá igény a fenti lista esetleg kiegészíthető azzal is, hogy a mi EXCEL példányunk indította-e el az adott R példányt.

3.3. Színek

A számoló munkafüzetek színesek. Számomra segítség, ha látom, hol vannak a munkafüzeten adatok, melyek azok a mezők, amiket ki kell vagy ki lehet tölteni, melyek a feliratok, számolt mezők, stb.. A színeket az Office XP által kínált skálából választottam annak idején, és ezek a színek maradtak a mostani változatban is. Ugyanakkor az újabb Office változatokban már nem csak egy limitált színsorból lehet választani, hanem a teljes szín skála használható.

Ha az Rdev.xlam munkafüzet be van töltve, akkor a cella menü kiegészül két menüponttal, Used colors és Change colors. Mindkét parancs a kijelölt tartománnyal dolgozik. A Used colors a kijelölt tartomány első oszlopát kitölti a munkafüzetben használt színekkel. A Change colors esetében a kijelölésnek két oszlopot kell tartalmaznia. Az első oszlop színeit a második oszlopban mellette található színre cseréli az egész munkafüzetben.

A számoló munkafüzetek R kód lapján van egy colortable nevű tartomány. Ennek első oszlopát nem érdemes változtatni. Ha a munkafüzetet átszíneztük, akkor új elem beszúrásakor ebből derül ki, hogy milyen színeket használ a munkafüzet az alapértelmezett színek helyett. A második oszlopot viszont kedvünkre átszínezhetjük és a Change colors menü paranccsal az egész munkafüzetet átszínezhetjük. Itt arra érdemes figyelni, hogy a négy szín különböző maradjon, de legalább a felhasználói adatoknak fenntartott mező színe eltérjen a többitől. Ugyanis a véglegesítés során ez alapján derül ki, hogy mely mezők maradjanak szerkeszthetőek.

Ha egyes részeket manuálisan hozunk létre vagy színezünk át, akkor az utolsó fázisban célszerű egységesíteni a színeket. Ezt a legegyszerűbben úgy tehetjük meg, hogy létrehozunk ideiglenesen egy új munkalapot, arra kigyűjtjük a használt színeket a Used colors paranccsal, a mellette levő oszlopban egységesítünk és a Change colors paranccsal a színeket átállítjuk. Ezután az ideiglenes munkalap törölhető.

Ha valaki az alapértelmezett színeket meg akarja változtatni, akkor azt a Calc.xlt template átszínezésével érheti el.

3.4. Számoló munkafüzetek és az R.xls file

Ha egy számoló munkafüzetet töltünk be egy olyan EXCEL példányba, amire a Rdev.xlam bővítmény nincs telepítve, akkor a következő történik. Megnyitás után a Workbook_Open szubrutin ellenőrzi, hogy az R.xls-re mutató hivatkozás érvényes-e, ha nem megpróbálja javítani és szükség esetén a felhasználó instrukciókat kap a teendőiről. A menüsor egy új ponttal egészül ki, ez az R menü, melyből az R ablak megjelenítés/elrejtés, R<->EXCEL összekötés és R megszakítás parancsok érhetőek el. Ezek működése azonos a 3.1 szakasz R ablak részében leírttal. A RIBBON felületet használó újabb EXCEL változatokban a R menü a Bővítmények fül alatt található.

4 Az Rx1s csomag felhasználói szemmel

Az Rxls csomag exportált függvényei közül valószínűleg a legfontosabbak azok, melyek segítségével adatokat lehet EXCEL-be írni ill. onnan beolvasni. Egy másik csoport a futási állapot kiírásával kapcsolatos. Végül van néhány segéd függvény is.

4.1. Adat-átviteli függvények

Ezeket a rutinokat már nagyrészt láttuk az 1.3 részben.

- XLdata, XLsource Az XLdata függvény segítségével megfelelően formázott EXCEL munkalapról lehet adatokat átvenni. Az XLsource függvény EXCEL-ben tárolt R kódlapot olvas be és értékel ki.
- XLreaddf.rows, XLreaddf.cols, XLwritedf Az XLreaddf.cols rutin egy EXCEL táblázatot olvas be R-be. Alapértelmezésben a legfelső sor az R oldalon létrehozott data.frame neveit adja. Az XLreaddf.rows hasonló, de az EXCEL táblázatot először transzponáljuk, azaz az első oszlopban vannak a data.frame nevei, stb. Az XLwritedf függvény egy R data.frame-t ír az EXCEL megadott tartományába. A rutin külön figyel a dátum és factor típusú adatokra. A NA értékek üres cellaként jelennek meg. Lehetőség van az oszlop szélesség automatikus beállítására (autoFit argumentum) és a kitöltött tartománynak (munkafüzet szintű) nevet adhatunk (setname argumentum).
- XLget A megadott EXCEL tartomány tartalmát adja vissza. Közvetlenül valószínűleg ritkán lesz rá szükség.
- getFromDB, ACCESS.get, ODBC.get ODBC kapcsolaton keresztül olvas be adatokat. A getFromDB a másik két függvény között választ a paramétereitől függgően.

4.2. Futási állapot kiírása

Itt az elképzelés az, hogy az R grafikus eszközéhez hasonlóan van egy logDevice. Amikor az Rxls csomag betöltődik akkor létrejön az 1-es számú ilyen eszköz, ami egy null eszköz. Nevéhez méltóan ez semmit nem jelenít meg. A lehetséges logDevice típusok null, R, EXCEL, TCL.

- logDev.logDev.set,logDev.off,logDev.list A logDev függvény új logDevice-t hoz létre a megadott típussal. A logDev.set függvény az aktuális logDevice-t állítja át,logDev.off kikapcsolja azt, míg a logDev.list kilistázza a létező logDevice-okat.
- background A megadott kifejezést végrehajtja (kiértékeli) oly módon, hogy a warning és stop message függvények a megadott típusú logDevice-ra is írnak.
- progress Egyszerű, szöveges progreszbárt hoz létre, ami az aktuális logDevice-ra ír.

logInit A logDev függvény használja. Csak kompatibilitási okok miatt maradt az exportált függvények között.

logMessage A logDevice-ra ír üzenetet. Valószínűleg sohasem kell közvetlenül meghívni.

4.3. Segéd függvények

XLDate, XLPOSIXct Ezt függvényt már láttuk a 1.2 szakasz végén. Ha XLreaddf függvényeket használjuk, akkor az eredményben a dátum típusú adatok számként jelennek meg. Ez a függvény a számokat az R Date típusú adatává alakítja. Tisztában kell azonban lenni azzal, hogy más dátum típusok is léteznek R-ben: POSIXct és POSIXlt. Ha ilyen típusú adatra van szükségünk, akkor használjuk az as.POSIXct és as.POSIXlt függvényeket.

További lehetőség, hogy az XLreaddf függvényeket value="value" argumentummal hívjuk meg. Ezt nem tartom megbízható megoldásnak. Tapasztalatom szerint a nyári időszámítás miatt egy napos eltolódás előfordulhat a dátum típusú adatoknál. Az ok, valahol az időzóna és a nyári időszámítás kezelésében lehet.

```
> x < - seq.Date(as.Date("2013-01-01"), as.Date("2014-01-1"),
      by = "1 month")
> df <- data.frame(date = x)</pre>
> XLwritedf(df = df, setname = "datumok")
> df["R->EXCEL->R.date"] <- XLreaddf.cols("datumok", value = "value")</pre>
> df
                 R->EXCEL->R.date
         date
1 2013-01-01 2012-12-31 23:00:00
2 2013-02-01 2013-02-01 00:00:00
3 2013-03-01 2013-03-01 00:00:00
4 2013-04-01 2013-04-01 01:00:00
5 2013-05-01 2013-05-01 00:00:00
6 2013-06-01 2013-06-01 00:00:00
7 2013-07-01 2013-07-01 00:00:00
8 2013-08-01 2013-08-01 00:00:00
9 2013-09-01 2013-09-01 00:00:00
10 2013-10-01 2013-10-01 00:00:00
11 2013-11-01 2013-10-31 23:00:00
12 2013-12-01 2013-12-01 00:00:00
13 2014-01-01 2014-01-01 00:00:00
```

Külön bosszantó, hogy az eredmény még attól is függ, hogyan olvassuk ki az adatokat. Mást kaphatunk, ha csupa dátum típusú adatot tartalmazó tartományt olvasunk be, és mást akkor ha csak néhány cella dátum típusú.

```
3 2013-03-01 00:00:00 2013-02-28 23:00:00

4 2013-04-01 01:00:00 2013-04-01 00:00:00

5 2013-05-01 00:00:00 2013-05-01 00:00:00

6 2013-06-01 00:00:00 2013-06-01 00:00:00

7 2013-07-01 00:00:00 2013-07-01 00:00:00

8 2013-08-01 00:00:00 2013-08-01 00:00:00

9 2013-09-01 00:00:00 2013-09-01 00:00:00

10 2013-10-01 00:00:00 2013-10-01 00:00:00

11 2013-10-31 23:00:00 2013-10-31 23:00:00

12 2013-12-01 00:00:00 2013-12-31 23:00:00

13 2014-01-01 00:00:00 2013-12-31 23:00:00
```

Emellett az 1970 előtti dátumok kezelése is problémás a value tulajdonság használata esetén. Összefoglalva a "value2" tulajdonság használatát javaslom, a dátum értékek utólagos transzformációjával az XLDate vagy az XLPOSIXct függvényekkel. Utóbbi POSIXct formátumba alakítja az adatot, amivel a napon belüli időpont sem veszik el.

XLScreenUpdateTurnOff Az XLwritedf rutin használja, de egyéb esetekben is szükség lehet rá, ha nagy mennyiségű adatot írunk EXCEL munkalapra. Kikapcsolja az EXCEL képernyő frissítését és a kalkuláció módját kézire állítja. Ez utóbbi azt jelenti, hogy az adatok írása nem fogja az érintett cellák újraszámolását triggerelni. Visszatérési értéke egy függvény, ami visszaállítja az eredeti állapotot. Tipikus használata:

```
turnOn <- XLScreenUpdateTurnOff(Appl = THISXL)
on.exit(turnOn(), add = TRUE)</pre>
```

XLusedrange A (COMObject formában) megadott tartománynak és az adott munkalap usedrangenek metszetét adja vissza. Akkor van jelentősége, ha pl. szeretnénk a \$A:\$A oszlop elemeit beolvasni R-be.

```
> THISXL$range("$A:$A")$value()
```

hívás eredménye egy olyan mátrix, aminek annyi sora van, ahány az EXCEL munkalapnak. Ez 32-bites OFFICE esetén is túl sok, 64-bites OFFICE esetén pedig több mint 1 millió sort jelent. Ezt valószínűleg úgy élnénk meg, hogy lefagyott a program, holott csak nagy mennyiségű adatot másol meglehetősen lassan.

win.stop A stop függvényhez hasonlóan leállítja a futást, de a hiba üzenet nem csak az R konzolban, hanem egy felugró ablakban is megjelenik.

pkgzip A megadott és telepített R csomagokat becsomagolja win-binary formátumba.

installRxls Az Rxls csomagban lévő EXCEL fileokat másolja az {APPDATA}/Rxls könyvtárba. Emellett ide kerül még egy versions nevű file is, ami a verzió információt tartalmazza.

getHWND Az R konzol ablakának azonosítóját adja vissza. Az új R.xls munkafüzet nem használja.

install.xls Az R.xls-t használó munkafüzetek telepítője. Az adott csomag EXCEL könyvtárában lévő EXCEL file-okat a kiválasztott könyvtárba másolja és beállítja az R.xls-re történő hivatkozást.

R_RegEntries Az R-rel kapcsolatos regisztry bejegyzéseket jeleníti meg.

4.4. A background és logDev függvény részletesebben

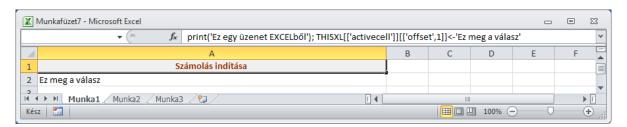
A munkafüzet tipikusan tartalmaz egy gombot, mellyel a felhasználó a számolást elindítja. A gomb makró-hozzárendelése lehet cmdbtnHosszufutas vagy cmdbtnRovidFutas. Ha a gombot a Cella menü -> Insert Form -> Run button paranccsal hoztuk létre, akkor áttételesen de a cmdbtnHosszufutas szubrutint használjuk. Ezek részletes ismertetését lásd a 5.3 szakaszban. Mindkét rutin megkeresi a végrehajtandó kódot. Ez jellemzően a gomb alatti cellából derül ki. A kód egy szöveg. Ezt célszerű munkalap függvényeket használva összerakni valamelyik R kód(<név>) munkalapon. Ezt a szöveget, mint a .FUN szimbólum definícióját átadjuk az R szervernek. Pl. ha az EXCEL-ben kiszámolt kód:

```
print('Ez egy üzenet EXCELből');
THISXL[['activecell']][['offset',1]]<-'Ez meg a válasz'</pre>
```

Akkor a gomb megnyomása után az R oldalon a .FUN szimbólum értéke a következő:

```
> .FUN
expression({
    print("Ez egy üzenet EXCELből")
    THISXL[["activecell"]][["offset", 1]] <- "Ez meg a válasz"
})</pre>
```

Ebben a lépésben az R oldal COM interfészét használjuk.

4.1. ábra. A munkalap képe a számolás gomb megnyomása után. A gomb alatti cellában található a végrehajtandó R kód

A következő lépésben a kódot végre kell hajtani. Attól függően járunk el, hogy a várható futási idő rövid (cmdbtnRovidfutas), vagy hosszú (cmdbtnHosszuFutas). Az első esetben a végrehajtáshoz is használhatjuk a COM interfészt, azonban a második esetben aszinkron hívásra van szükségünk. Ennek az az oka, hogy ellenkező esetben az EXCEL nem fog reagálni a kód futása alatt, ráadásul az EXCEL rendszeres időközönként megjelenít egy figyelmeztető ablakot, miszerint az EXCEL ole művelet befejezésére vár. Ebben az állapotban kilépni sem lehet az EXCEL-ből.

Az aszinkron függvényhívás jelenleg nagyon egyszerűen van megoldva. A kapcsolat inicializálásakor, lekérdezzük az R ablak számát (window handle) és ennek az ablaknak elküldjük a background(eval(.FUN)) szöveget a Windows üzenet küldési mechanizmusával. Ezt az R úgy érzékeli, mintha a felhasználó beírta volna a konzolba (akkor is, ha egyébként az R ablak el van rejtve) és a kapott kifejezést kiértékeli.

Ez nyilvánvalóan egy olyan megoldás, amit hosszútávon célszerű lenne kiváltani a megfelelő COM mechanizmussal. Eddig megbízhatóan működött. Megjegyzendő, hogy a Rstudio használata esetén ez a megoldás nem alkalmazható, mert ez az alkalmazás a kapott üzenetet nem írja be az R konzolba, ezért Rstudio ill. terminál ablakban futtatott R esetén a sendkeys függvényt használjuk.

A background függvény definíciója nagyon egyszerű:

```
> background
function (expr, logdevice = c("null", "R", "EXCEL", "TCL"))
{
    logdevice <- match.arg(logdevice)
    logDev(logdevice)
    on.exit(logDev.off())
    withCallingHandlers(expr, error = Rxls:::errMessage,
        warning = Rxls:::condMessage, message = Rxls:::condMessage)
}
<environment: namespace:Rxls>
```

Azaz az expr R kifejezést kiértékeljük, de speciális környezetben. Ha a kifejezés kiértékelése közben, hiba, figyelmeztetés vagy üzenet keletkezik az nem csak az R ablakban, hanem az aktuális logDevice-on is megjelenik. Jelenleg a működés hasonló a rajz felületek (graphical devices) kezeléséhez. A logDev függvény segítségével hozhatunk létre új eszközt, a logDev.off törli az aktív eszközt, a logDev.set pedig átállítja az aktuális eszközt. Jelenleg négy féle eszköz áll rendelkezésre: null, EXCEL, TCL és R.

A null device nevéhez méltóan nem add semmit az R beépített mechanizmusához. Az EXCEL logDevice az EXCEL státuszbárjában jeleníti meg az üzeneteket. A TCL eszköz megjelenít egy ablakot és ezt használja, míg a R eszköz az R konzolját használja.

A logDevice eszköznek a létehozásakor az volt a cél, hogy egyszerűen lehessen a futási állapotot megjeleníteni, lehetőleg anélkül, hogy a kódot teletűzdelnénk

```
THISXL[["statusbar"]]<-"...";...;THISXL[["statusbar"]]<-FALSE párokkal teletűzdelni.
```

Megjegyzés A logDevice elgondolás fokozatosan született meg. A korábban született alkalmazások, vagy közvetlenül használják az EXCEL státuszsorát, vagy a fent leírt megoldás előzetes változatát. A később született alkalmazásokban megjelent a logInit függvény használata. Ez még nem a fent leírt log eszköz. A logInit függvény egy olyan objektumot hozott létre, amivel vagy az EXCEL státusz sorában vagy egy TCL ablakban lehetett szöveges üzenetet ill. progressbar-t megjeleníteni. Jelenleg már az R-ben is elérhető a txtProgressBar ill. a winProgressBar függvény.

4.5. A progress függvény használata

Az a tapasztalatom, hogy egy számolás elindítása után, ha a felhasználó nem kap visszajelzést, hogy valami történik, akkor rövid időn belül elkezdi nyomkodni a billentyűzetet, klikkelget, a jártasabbak pedig a feladatkezelőn keresztül kilövik a programot, hiszen az nem csinál semmit. Ha a számolás EXCEL-ből indítottuk a legkézenfekvőbb az EXCEL státuszbárjában megjeleníteni a számolás aktuális állását. Ezt legegyszerűbben úgy érhetjük el, hogy az előző pontban ismertetett logDev("EXCEL") függvényhívást használjuk. Tesztelés során hasznos lehet a logDev("R"), vagy logDev("TCL") is.

A progress függvény egy új progressbar-t hoz létre az aktuális logDevice-on. Tegyük fel, hogy a számolás különböző fázisai az adatok beolvasása ACCESSből, számolás, majd az eredmények mentése. Ekkor a végrehajtandó (meta) kód a következő képpen alakul.

```
data <- read.access()
res <- do.calc(data)
save.results(res)</pre>
```

Ha szeretnénk a felhasználót tájékoztatni az egyes fázisokról, akkor ez kiegészül a következőképpen

```
pb <- progress("%s...", "")
pb$step("ACCESS adatbázis olvasása")
data <- read.access()
pb$step("Számolás")
res <- do.calc(data)
pb$step("Eredmények mentése")
save.results(res)
pb$rm()
rm(pb)</pre>
```

Tegyük fel, hogy a számolás hosszú, mondjuk a beolvasott adatok mindegyikén el kell végezni egy műveletet, ami maga is időigényes. Ekkor a do.calc függvény szerkezete a következő lehet

```
do.calc <- function(x) {
   pb <- progress(sprintf(" [%%d/%d]", length(x)), 0, lazyness = 0.3)
   on.exit({
      pb$refresh()
      pb$rm()
   })
   sapply(x, function(y) {
      pb$inc()
      ## egy számolási lépés y-on
   })
}</pre>
```

A függvény első sorában létrehozunk egy progressbar-t. A progress függvény első argumentuma egy minta, ami jelen esetben a x vektor hosszától függ. Ha pl. length (x) = 100, akkor a minta (pattern) értéke " [%d/100] " lesz. A mintában szereplő %d helyére egy egész érték kerül, aminek kezdő értéke 0, ez a második argumentum.

A lazyness paraméter a megjelenítés sűrűségét állítja be. Ha nem adjuk meg, akkor minden változás után frissítjük a logDevice-on látható szöveget. Pozitív lazyness érték mellett csak akkor frissítjük a logDevice-ot, ha az előző frissítés óta eltelt idő (másodpercben mérve) legalább akkora, mint a lazyness értéke. A 0.3 másodperces lazyness érték mellett a kijelzést folyamatosnak érezzük, de nem írunk feleslegesen sokszor a logDevice-ra.

A függvényből való kilépéskor frissítjük a logDevice szövegét, majd töröljük az eszközről a pb progressbar-t. Magát a változót pb nem kell törölnünk, mivel a függvényből való kilépéskor megszűnik az a környezet, amiben definiáltuk.

Amikor a pb\$inc() hívást végrehajtjuk, akkor a progressbar-ban tárolt értéket eggyel növeljük és megpróbáljuk frissíteni a logDevice szövegét. Ez csak akkor fog megtörténni, ha az előző frissítés óta eltelt idő nagyobb mint a lazyness érték. Emiatt a kijelző nem folyamatosan számol. Ezért került az on.exit rutin elejére egy extra frissítés. Így nem fordulhat elő, hogy a számláló "elakad" 98-nál.

A fenti mintakód esetén a számolás szakaszban a logDevice szövege az alábbihoz hasonló:

```
Számolás... [23/100]
```

A Számolás... szövegrész a globálisan használt progressbar értéke, míg a [23/100] a do.calc függvény járuléka.

Gyakran nem a inc, hanem a step metódust alkalmazzuk egy progressbarnál. Ekkor a logDevice-on megjelenített szöveg a

```
sprintf(pattern,...)
```

függvényhívás eredménye, ahol a pattern az inicializáláskor vagy a reset metódus hívásakor megadott minta, . . . pedig a step hívás argumentumait jelöli.

5 Az R. xls munkafüzet részletesebben

A legfontosabb részek a Interface, selectfuns és a RIC modulokban vannak. Az Interface modul szubrutinjaiból lehet a számolást indító ill. leállító gomb makróit összerakni. Ezeknek számtalan verziója van, a korábbi számoló munkafüzetekkel való kompatibilitás megőrzése miatt. A selectfuns modulban vannak azok a függvények, amiket a munkalapokon szereplő könyvtár, ill. fileválasztó mezők gombjai használnak. A tényleges munkát a RIC modul végzi. Itt vannak azok a rutinok, melyek az R példányok nyilvántartásáért, elindításáért, leállításáért felelnek.

A további modulok az előző három által igényelt kisegítő függvényekből áll. A Registry modulban vannak a registry írás, olvasás rutinjai. Itt van az rutin, ami az R telepítési könyvtárat kiolvassa a registryből, ill. ellenőrzi az RCOM type library bejegyzés meglétét. A WINAPI a windows üzenetküldési mechanizmusát használó rutinok gyűjteménye. A Pick modulban a könyvtár, file, ill. ACCESS tábla választó rutinok vannak. Ezeket használjuk a selectfuns modulban. A worksheetfunctions modul az extAddress munkalapfüggvényt definiálja. Ezt a számoló munkafüzetek használják. Végül a formadjust modult a selectR űrlap összeállításához használtam.

A fenti kód modulok mellett, két class modul is van: Rproc és wndData. Az Rproc class példányai egy—egy R folyamatot reprezentálnak a RIC modulban. A wndData típust a WINAPI modul használja.

5.1. A Thisworkbook modul

Ez a modul a következő rutinokból áll.

addRmenu, RemoveRmenu Létrehozza ill. törli a menübár R menüjét. Ennek elemei az R ablak megjelenítés/elrejtés, R <-> EXCEL összekötés, R megszakítás. A R menü a RIB-BONt használó újabb változatokban a címsor Bővítmények füle alatt található.

doChecks, checkRcom, checkLang Ezek ellenőrző rutinok. A doChecks a másik két rutint hívja meg.

Az Rcom ellenőrzése során megnézzük, hogy RCOM type library regisztrálva van-e. Ha nincs, akkor felugró üzenetben segít abban, hogy a regisztrációt hogyan kell végrehajtani. A felhasználónak lehetősége van a szükséges R kódot vágólapra másolni és azt utána az R ablakba beilleszteni. Közvetlenül EXCEL-ből nem lehet a javítást elvégezni, mert a regisztrációt rendszergazdai jogosultsággal lehet elvégezni.

A nyelvi ellenőrzés célja, hogy az ékezetes karakterek a COM mechanizmuson keresztül változatlanul kerüljenek át az R-be és fordítva. Az ellenőrzés nagyon egyszerű. Az R.xls munkafüzet egyetlen munkalapjának \$A\$1 mezőjében fel vannak sorolva a magyar ABC ékezetes karakterei. Ezt egy VBA változóba másoljuk. Mivel ennek során már a COM mechanizmusa működik, ha nyelvi beállítások nem megfelelőek, akkor az őű betűk helyett ou-t kapunk. Hiba esetén a felugró ablak tájékoztat arról, mit kell átállítani.

Előfordulhat, hogy a vezérlőpult felépítése némileg változik. Ekkor a felugró ablak szövegét, ami a modul elején lévő szöveges konstans célszerű átírni. A lényeg, hogy az unicode szabványt nem támogató programok nyelvét kell magyarra állítani. Ez elsősorban angol (vagy egyéb nem magyar) nyelvű Windows rendszereknél lehet gond.

Workbook_BeforeClose, Workbook_AddinUninstall Bezáráskor az R menüt eltávolítjuk és az adott EXCEL példány által elindított R példányokat megpróbáljuk leállítani a RIC modul CloseRcon eljárásával. Egészen pontosan a következő történik. Végigmegyünk a futó R példányokon.

Ha valamelyik R példány ablaka rejtett, és a com csomag nincs betöltve, akkor láthatóvá tesszük az ablakot. Így a felhasználónak lehetősége lesz kilépni az R alkalmazásból és bezárni az ablakot.

Ha az adott R példányt a mi EXCEL példányunk indította el, akkor megnézzük számol-e még. Ha igen akkor a felhasználó dönthet, hogy megpróbálja-e leállítani az éppen folyó számolást.

Igen válasz esetén, megszakítjuk a számolást és leállítjuk a R példányt.

Nem válasz esetén csak a kapcsolatot reprezentáló THISXL változót töröljük és kilépünk az EXCELből. Ez a legproblémásabb eset. Előfordulhat, hogy az éppen futó R kódban más hivatkozás is van az EXCEL példányunkra, vagy annak valamely részére. Ilyenkor az EXCEL-ből látszólag kilépünk, de az a háttérben tovább fut.

A felhasználó választhatja a Mégse gombot is. Ekkor az EXCEL leállítása megszakad.

Abban az esetben, ha egy R példányt nem a mi EXCEL példányunk indította el, de erre az EXCEL példányra mutat a THISXL változó, akkor csak a THISXL változót töröljük.

Workbook_Open Elvégzi az RCOM és a nyelvi beállítás ellenőrzését és beállítja az R menüt.

Rmenuset Attól függően, hogy az aktuális R példány ablaka látható vagy rejtett (esetleg nem létezik) vált az R menü R ablak elrejtése ill. R ablak megjelenítése lehetőségek között.

isXP Ez a függvény igaz értéket ad vissza, ha az operációs rendszer Windows XP. Jelenleg nem használjuk.

5.2. A Pick modul

- PickACCESSTable(defaultDir, file) A megadott ACCESS adatbázis tábláinak listájából választhat a felhasználó. Ehhez elindítunk egy ACCESS példányt, betöltjük az adatbázist, majd selectMDBtable űrlapot kitöltjük, ebből választhat a felhasználó.
- PickFile(xfilter As String, defaultDir As String, Optional title) File választás. Lehetőség szerint az OFFICE beépített file választó dialógját használjuk. Az xfilter sztring "leírás_1,minta_1,leírás_2,minta_2,...,leírás_n,minta_n" alakú, ahol a minta *.<ext> valamilyen kiterjesztéssel. Ez lehet pl. *.xl* is.
- GetDirectory(initDir, Msg) Ez a könyvtár választó rutin. Az initDir a kezdő könytár, míg az Msg az felugró ablak címsora. Lehetőség szerint az OFFICE szokásos file választó dialógját használjuk, korábbi változatok esetén pedig a windows shell.application browseforfolder dialógját (a GetDirectorySH rutinban). Az utóbbi eset a mai rendszereken gyakorlatilag nem fordul elő; ha mégis, akkor a kezdő könyvtár argumentumot nem használjuk.

5.3. Az Interface modul

Ebben a modulban vannak az R kód futtatására szolgáló rutinok. Jellemzően ezek közül kerül ki a futtatást indító gomb makróhozzárendelése.

- RunRmain() Az új számoló munkafüzetek ezt használják a számolás indítása gomb makrójaként. Az R kód munkalapon van az Rmain nevű tartomány. A szubrutin az itt található kódot küldi át az aktív R példánynak kiértékelésre. A kiértékelés aszinkron módon történik, azaz az EXCEL nem vár a számolás befejeződésére.
- RIgnore() Az aktív R példány számolásának megszakítása. Ehhez a RIC modul stopR rutinját használjuk. Ha az adott R példány számolást végez, a egy felugró ablak jelenik meg. Ha a felhasználó megerősíti, hogy meg akarja szakítani a számolást, akkor ESCAPE karaktert küldünk az R ablakba. Ennek hatására a számolás megszakad, gyakran némi késleltetéssel.
- PushCmdToR(cmd As String) Hatására a .FUN R változó értéke a cmd-ben megadott kifejezés lesz. A THISXL nevű R változó értékét szintén beállítja.
- cmdbtnRovidFutas(Optional cmd As String = "") Hatására az R a cmd kifejezés szinkron módon kiértékeli, azaz az EXCEL mindaddig nem reagál, amíg az R be nem fejezte a kiértékelést.
- cmdbtnHosszuFutas Az előző aszinkron változata. Paraméterek: cmd, logdev, initmsg.
- RovidFutas (Optional caption As String = "*") A caption feliratú gombot megkeresi az aktív munkalapon, majd a gomb alatti területben levő szöveget a cmdbtnRovidFutas szubrutin segítségével átadja az R-nek kiértékelésre.
 - A korábban készült munkafüzetekben ezt használtam.
- HosszuFutas(Optional caption As String = "*") Az előző aszinkron változata.
- getButton(caption = "*", macro = "*", sheet = Nothing) As Shape Mindegyik argumentum opcionális. A sheet munkalapon (ha nincs megadva, akkor az aktív lapon) megkeresi azt gombot (shape), melynek makróhozzárendelése és felirata illeszkedik az argumentumok között megadott mintára. Az összehasonlítás a like operátorral történik. Az újabb munkafüzetekben nem használjuk.
- GetCmd(caption = "*", brc As range, tlc As range) Mindegyik argumentum opcionális. brc ill. tlc a bottomrightcell ill. topleftcell rövidítése. Ha ezek nincsenek megadva, akkor a caption minta alapján keresünk egy gombot az aktív munkalapon és ennek bal felső, ill jobb alsó sarka alatti cellára állítjuk a brc, tlc változókat. Ezután a tlc:brc tartományban megkeressük az első nem üres cellát ennek értéke lesz a függvény visszatérési értéke. Ha a tlc egy egyesített tartomány eleme, akkor az egyesített tartomány (azaz a jobb felső sarkában lévő cellájának) értékét adja vissza a függvény.

5.4. A RIC modul

A RIC (R internal connector) a legfontosabb modul az R.xls munkafüzetben. Ez teszi lehetővé, hogy feladatokat adjunk valamelyik futó R példánynak. A modul private, azaz csak rutinjai csak az R.xls munkafüzet számára láthatóak. A modul legfontosabb függvénye az Revalsync. Ez elküldi a megadott utasítást az aktív R példánynak. Ha nincs rendelkezésre álló R szerver, akkor hiba generálódik, és a hiba kezelő rutin megpróbál egy alkalmas R példányt találni, majd újra próbálkozik az utasítás elküldésével.

A modul három globális változót használ:

allRproc Ez egy Rproc collection. A változó inicializálásakor a rendszerben lévő valamennyi R példány adatait összegyűjtjük és itt tároljuk.

curRproc Az általunk használt R példány.

Rmayfail A hiba kezelő rutin használja. Ha értéke IGAZ, akkor nem erőltetjük a feladat végrehajtását, ha hamis, akkor hiba kezelő rutin mindent megtesz, hogy találjon egy alkalmas R példányt. Az igaz értéket pl. akkor használjuk, ha az EXCELből való kilépés előtt szeretnénk törölni a THISXL változót az R oldalon. Ha valamilyen oknál fogva az R már nem fut, akkor nem kell elindítani egy új példányt, csak azért, hogy töröljük az éppen létrehozott THISXL változót.

A modul rutinjai:

getAllRproc A Windows winmgmts:\\.\root\cimv2 objektumát használva lekérdezzük valamennyi futó R példányt. Minden R példányt egy Rproc objektum reprezentál. Ebben számos tulajdonságot feljegyzünk:

Public Name As String A program neve: RGui, rsession, Rterm Public RIC As InternalConnector Az R COMservere, ha van Public hwnd As Long Az R konzol ablaka Public outerHwnd As Long Az R-et futtató program ablaka Public wndColl As Collection Az R példányhoz tartozó összes ablak Public title As String Az ablak címsora Public pid As Long Az R processid-je Public reportedPID As Long Az R Sys.getpid() hívásának értéke Public useSendkey As Boolean Sendkeys függvényt kell-e használni Public sendkeyPrefix As String Előtag a sendkeys függvényhez Public delay As Long Késleltetés a sendkeys használatakor Public useClipboard As Boolean Clipboardot kell-e használni Public caption As String A cím és a PID kombinációja

A fenti elemek közül a useSendkey, sendkeyPrefix, delay és useClipboard értékeket az R process neve alapján döntjük el.

Végül a setCOMServers eljárással az RIC értékeket gyűjtjük össze.

setCOMServers Itt azt használjuk ki, hogy az R COM szerverét le és fel tudjuk kapcsolni a comRegisterServer ill. comUnregisterServer függvényekkel. Az eljárásunk a következő. Kérünk egy rcom szervert a rendszertől, ha kapunk egyet akkor lekérdezzük a PID-t és alapján az rcom szervert az allRproc collection megfelelő elemében feljegyezzük. Ezután a szervert lekapcsoljuk és kérünk egy következőt, mindaddig, amíg az összes rcom szervert össze nem gyűjtöttük és le nem kapcsoltuk. Ezután fordított sorrendben a szervereket visszakapcsoljuk.

RConnectedToThis() As VbTriState Lekérdezzük az R THISXL változóját és összehasonlítjuk az EXCEL Application változójával.

RnotBusy Variant értékű függvény. A COM interfészt használja. Ha az nem áll rendelkezésre, akkor értéke empty, különben IGAZ vagy HAMIS.

Rprocdata Az R szerver választó dialóghoz gyűjti össze az adatokat.

RprocInit Először összegyűjti az összes R proceszt a getallRproc függvénnyel. Ha csak egy R példányt találunk, akkor azt állítjuk be aktív R példánynak (curRproc). Ha többet is találtunk, akkor a felhasználó választhat.

Rstart Ezzel a rutinnal indítunk el egy új R példányt. A regisztryből kérdezzük le az R telepítési útvonalát, és az RGui programot -sdi és -vanilla opciókkal indítjuk el. A R_DEFAULT_PACKAGES környezeti változó értékét átállítjuk a következőre

datasets, utils, grDevices, graphics, stats, methods, Rxls

Ez a szokásos esetben betöltött csomagok listája kiegészítve a Rxls csomaggal. Így elindulás után az R COM szervere rögtön rendelkezésünkre áll.

Indítás után 20 kísérletet teszünk arra, hogy a allRproc collectiont feltöltsük. Minden kísérlet között 1/10 másodpercet várunk. Ez a beállítás az általam használt gépeken megbízhatóan működött. Nagyon lassú, régi konfigurációk esetén meg lehet növelni a várakozást, vagy az ismétlések számát.

Ha az R példányt megtaláltuk, akkor a COM szerverét próbáljuk megkapni. Ez csak akkor áll rendelkezésre, ha com csomag betöltése megtörtént. Ez némi időbe telik az R elindulása után, ezért itt megint csak 20 kísérletet végzünk a setCOMServers eljárással 1/10 másodperces késleltetésekkel. Ha sikerül a COM szerverhez csatlakozni, akkor az R oldalon beállítjuk a .startingApp változót a hinstance értékre. Ez egy karakterlánc, amit az EXCEL példány Hinstance tulajdonságából nyerünk a hinstance függvénnyel.

loadCOM Ezt a rutint akkor használjuk, ha olyan R példányhoz akarunk csatlakozni, aminek COM szervere nem áll rendelkezésre. Az eljárásunk hasonló a Rstart szubrutin második felében követetthez. Először az R példány ablakába írjuk a

require(Rxls);comRegisterServer()

szöveget. Ezzel betöltjük a szükséges csomagokat (comproxy, com, Rxls), ha azok nem voltak betöltve, és felkapcsoljuk az COM szervert, ha az le volt kapcsolva. Ezután a 20 kísérletet teszünk 1/10-ed másodperces időközökkel a COM szerverhez való csatlakozásra. Ebben a lépésben a setCOMServers szubrutint használjuk.

Rclose Az R oldalon töröljük az EXCEL példányra való hivatkozást. Itt az aszinkron interfészt használjuk. Megfontolandó, hogy kiváltható-e ez a COM szerver használatával.

Rgetsymbol, Rsetsymbol, Reval, REvalSync, correct Ezek a függvények az aktív R példány COM szerverét használják a nevüknek megfelelően. A különbség az Reval és az RevalSync között az, hogy első a kiértékelés eredményét visszaadó függvény, míg a második a kiértékelés eredményét eldobó szubrutin.

Ezeknek a rutinoknak a correct hibakezelő rutin a lelke. Ha COM szerveren végrehajtott művelet, valamilyen okból meghiúsul és hibát generál, akkor a correct rutin próbálja helyrehozni a hibát majd a műveletet megismételjük.

A következő hibákat kezeli a rutin:

Az aktív R példány, vagy annak COM szervere hiányzik Ha az allRproc collection nincs inicializálva, akkor a RprocInit rutinnal feltöltjük azt, ha több futó R példány is van, akkor a felhasználó választhat aktív R példányt, stb.

Ha nincs futó R példány, akkor egy nulla hosszúságú collection keletkezik ebben a lépésben, és az ismételt próbálkozásnál ugyanerre az ágra kerülünk, de most már inicializált nulla hosszúságú allRproc collectionnal. Ekkor elindítunk egy új R példányt az Rstart eljárással és újra próbálkozunk a művelet végrehajtásával.

Ha van ugyan aktív R szerverünk, de annak ablaka már nem élő, akkor erről tájékoztatjuk a felhasználót, igény esetén inicializáljuk a allRproc collectiont és újra próbálkozunk vagy ha erre nincs igény, akkor leállunk. Végül, ha az aktív R ablak élő, de mégsem tudunk csatlakozni a COM szerveréhez, akkor megpróbáljuk betölteni és felkapcsolni a COM szerverét a loadCOM eljárással, majd újra próbálkozunk a művelet végrehajtásával.

Az aktív R szerver COM szervere nem elérhető Ekkor a setCOMServers rutinnal lekérdezzük az elérhető COM szervereket és újra próbálkozunk a művelet végrehajtásával. Ez tipikusan akkor fordul elő, ha az R-ből kiléptünk. Ilyenkor az EXCEL oldalon olyan szerverre hivatkozunk, ami már nem létezik. Az ismételt próbálkozás szintén hibát fog generálni, de most már az első ágon fogjuk azt kezelni. Mivel az aktív R példány már nem létezik, annak ablaka sem élő. Ez azt eredményezi, hogy a felhasználó kap egy kérdést, hogy akar-e új R szervert választani, stb.

Egyéb hiba A hiba szövegét egy felugró ablakban ismertetjük a felhasználóval és leállunk.

REvalAsync, cmdToR Az REvalAsync jelenleg csak egy másik név a cmdToR függvényre, ami az R konzolba írja az argumentumként kapott szöveget. Háromféle eljárást használunk az R változattól függően.

RGui Ekkor a WINAPI modul sendtext eljárását használjuk, ami közvetlenül a Windows üzenetküldő mechanizmusára épül.

RStudio Ekkor az utasítás szövegét a clipboardra másoljuk, és a Windows Sendkeys lehetőségét használva betűparancsok segítségével beillesztjük a clipboard tartalmát a konzol ablakba.

Rterm Ekkor csak a Sendkeys lehetőséget használjuk.

connect Beállítja az R oldal THISXL változójának az értékét.

CloseRCon Ezt a rutint az EXCEL leállítása során hívjuk meg. Ekkor végignézzük a futó R példányát.

Ha valamelyik R példány ablaka rejtett, és a com csomag nincs betöltve, akkor láthatóvá tesszük az ablakot. Így a felhasználónak lehetősége lesz kilépni az R alkalmazásból és bezárni az ablakot.

Ha az adott R példányt a mi EXCEL példányunk indította el, akkor megnézzük számol-e még. Ha igen akkor a felhasználó dönthet, hogy megpróbálja-e leállítani az éppen folyó számolást.

Igen válasz esetén, megszakítjuk a számolást és leállítjuk a R példányt.

Nem válasz esetén csak a kapcsolatot reprezentáló THISXL változót töröljük és kilépünk az EXCELből. Ez a legproblémásabb eset. Előfordulhat, hogy az éppen futó R kódban más hivatkozás is van az EXCEL példányunkra, vagy annak valamely részére. Ilyenkor az EXCEL-ből látszólag kilépünk, de az a háttérben tovább fut.

A felhasználó választhatja a Mégse gombot is. Ekkor az EXCEL leállítása megszakad.

Abban az esetben, ha egy R példányt nem a mi EXCEL példányunk indította el, de erre az EXCEL példányra mutat a THISXL változó, akkor csak a THISXL változót töröljük.

interruptR Ha van aktív R példány, akkor az ESCAPE karaktert írjuk az ablakába.

StopR Az R menü R megszakítás rutinja használja. Ha az R dolgozik, akkor rákérdezünk, hogy megszakítsuk-e a műveletet, és igen válasz esetén a interruptR függvénnyel ezt megkíséreljük.

RBringForeground Az aktív R példányt előtérbe hozza. Ha nincs aktív R példány, akkor létrehoz egyet.

- RPutBackground Ha előtérben van az aktív R példány, akkor elrejti az ablakát.
- ChangeRhwndState Ha látható az aktív R példány akkor elrejti, ha nem látható akkor előtérbe hozza a Rbringforeground eljárással.
- BringAllRForeground A allRproc kollekcióban szereplő R példányokat mind előtérbe hozza.
- curRVisible Igaz értéket ad vissza, ha az aktív R példány ablaka nincs elrejtve.
- hinstance Egyedi azonosítót ad vissza. Azért van külön függvényben, mert attól függően, hogy régi vagy új EXCELünk van más kódra van szükség.
- screenUpdate Visszaállítja az EXCEL ScreenUpdating tulajdonságát igazra.
- quote Ha a Sendkeys hívást használjuk, akkor a szöveg speciális karaktereit kapcsos zárójelek közé kell tenni. Ezt az átkódolást végzi a rutin.
- dummyset Az Rgetsymbol, Reval függvények használják. Csak azért van rá szükség, mert érték adáskor más kód kell objektum és nem objektum érték esetén.

5.5. A WINAPI modul

Itt vannak a WINDOWS API deklarációk és az azokra épülő rutinok. A korábbi változatokban ez a rész hangsúlyosabb volt, mert a futó R példányok feltérképezése az enumwindows API híváson keresztül történt. Ez a rész a modul végén kikommentezve megtalálható.

- sendkeysToHwnd, sendText Az első a Sendkeys függvényt, a második a Sendmessage hívást használva küld szöveget a megadott ablakba.
- GetWndPid Ez egy wrapper a GetWindowThreadProcessId API hívás körül. Adott ablak pidjét adja vissza.
- getAllWndFromPid, enumAllbyPid Az enumWindows API hívást használva, lekérdezzük az adott processhez tartozó valamennyi ablakot.
- GetWndText Adott ablak címsorának szövegét adja vissza.
- EnumWndLike, childWndLike Adott ablak child ablakai között megkeresi az adott mintára illeszkedő címűt. Az összehasonlítást a like operátorral végezzük. Az childwindow-kat az enumChildWindows hívással járjuk végig az első találatig.

Az itt szereplő rutinokat az RIC modulból ill. az Rproc objektumok inicializálásakor használjuk. Néhány API függvényt, közvetlenül meghívunk a RIC modulból, pl. sleep, isWindow, isWindowVisible, showWindow.

5.6. A selectfuns modul

Az Rdev.xlam bővítmény segítségével File, ACCESS, vagy ACCESS+SQL választó elemeket illeszthetünk be a munkafüzetekbe. Ezeknél a felhasználói mező jobb felső sarkában megjelenő kis gombokhoz rendelt makrók az ebben a modulban levő rutinokat használják. Ezeket a makrókat az Rdev.xlam bővítmény írja a számoló munkafüzetbe. Pl. ha File választó mezőt szúrunk be, akkor a munkalap makrói között az alábbihoz hasonlóak jelennek meg.

```
Private Sub File2Click()
   selectFile Me.Shapes("Button 2").TopLeftCell, "R,*.R"
End Sub
Private Sub mappa1Click()
   selectmappa Me.Shapes("Button 1").TopLeftCell
End Sub
```

A select... szubrutinok a R.xls munkafüzetben vannak definiálva. Jelenleg a következő-ket használjuk:

- selectMappa(cell As range) Könyvtár választó dialógot jelenít meg. Ha a felhasználó választ egy könyvtárat, azt a cell cellába írjuk. A kezdő könyvtárat a cell cellától jobbra lévő cellából vesszük.
- selectFile(cell As range, filter As String) File választó dialógot jelenít meg. A kezdő könyvtár értékét a cell-től jobbra, fent lévő cellából veszi. Ha a felhasználó a Mégse gombot nyomja meg, akkor nem változtat a cell cella tartalmán. Ha a felhasználó választott egy file-t, akkor annak neve, az könyvtár elérési útja nélkül a cell cellába kerül, míg a file-t tartalmazó könyvtár elérési útja a cell cella fölötti cellába íródik.
- selectMDB(cell As range) A selectFile rutint hívja meg "Access,*.mdb" filter értékkel.
- selectTBL(cell As range) Access tábla választó dialógot jelenít meg. Ehhez a Pick modul PickACCESSTable függvényét használjuk. Az Access adatbázis elérési útját a cell cellától jobbra fent lévő két cella értékéből rakja össze.
- selectSQL(cell As range, bl1, bl2) Ez a szubrutin az ACCESS+SQL választó mezőkben használatos. A cell cella alatti bl1 számú sort elrejti ha az látható és fordítva, majd az ez alatti bl2 számú sort elrejti ha az első bl1 sor látható és fordítva.

5.7. Egyebek

formadjust modul

A selectR userform beállítására szolgál. Valójában nincs rá szükség az R.xls munkafüzetben, viszont így volt a legegyszerűbb a selectR űrlap elemeit egymáshoz igazítani.

Registry modul

A modul nagy részét valahonnan másoltam, már nem emlékszem honnan. Az alapvető registry műveleteket teszi lehetővé: olvasás, írás, törlés. Mi csak olvasásra használjuk. Erre épül a modul RcomRegistered függvénye, amit az R.xls munkafüzet betöltésekor a telepítés ellenőrzésére használunk, ill. RFromReg függvény, ami az Rgui program elérési útját számolja ki.

Worksheetfunctions modul

Egyetlen, munkalapokon is használható függvényt definiál. Az extAddress-szel már talákoztunk a 1.3 részben. Ennek a függvénynek két argumentuma van, egy tartomány és quote nevű logikai változó. A tartomány teljes nevét (munkafüzet!munkalap+ cella cím) adja vissza. Ha a quote=IGAZ, akkor aposztrófok között, különben anélkül.

Ahhoz, hogy mindig a megfelelő értéket kapjuk az R.xls munkafüzet az EXCEL alkalmazás WorkbookBeforeSave eseménykezelőjét kiegészíti. Az történik, hogy végigmegyünk a

mentendő munkafüzet lapjain és azokat a cellákat, melyek formulája hasonlít a *extaddress* mintára (a like operátort használva) dirtyként megjelöljük. Ezután a munkalapot kiértekljük a calculate metódussal. Munkafüzet mentése közben a státuszsorban felvillanó szöveg jelzi, hogy a eztAddress függvények ellenőrzése történik.

A megvalósítás úgy történik, hogy a R.xls munkafüzetben egy APP nevű Class modult is létrehozunk Ebben van egy WithEvent kulcsszóval definiált application objektum, amit inicializáláskor Excel.Application értékre állítunk. Az iniciálizálás az R.xls munkafüzet megnyitásakor történik meg.

Ez a megoldás csak azt az esetet kezeli, ha a munkafüzet neve, az EXCEL mentés másként funkciója nyomán változik meg. Ha a munkafüzet neve valamely egyéb módon változott meg, akkor a megnyitás utáni mentés helyreállítja az extAddress-re épülő hivatkozásokat. Egy másik lehetőség a APP modulban definiálni a WorkbookOpen eseménykezelőt is, a fentihez hasonló módon.

6 Az Rdev. xlam bővítmény részletesebben

Ebbe a munkafüzetbe gyűjtöttem azokat a rutinokat, melyek csak a fejlesztéshez szükségesek, lásd a 3.1 szakaszt. Néhány olyan rutin is ide került, ami a dokumentáció elkészítésében segített. Ez a fejezet a munkafüzet felépítését ismerteti.

6.1. A finalize modul

Itt vannak a számoló munkafüzet véglegesítésénél használt rutinok.

- FinalizeWb Először feloldjuk a lapvédelmet (unprotectSheets), majd elrejtjük az R kódot (HideRcodes), a felhasználói cellák zárolását feloldjuk (lockcells), a bekapcsoljuk a lapvédelmet (protectSheets), végül elmentjük a munkafüzetet.
- HideRcodes, unHideRcodes Elrejtésnél végigmegyünk a munkalapokon. Ha az isToHide függvény azt mondja egy munkalapról, hogy el kell rejteni, akkor elrejtjük és a DEBUG/UNDEBUG választéklista értékét UNDEBUG-ra állítjuk. Ellenkező esetben megnézzük, hogy az adott munkalapon nevei között szerepel-e az R_names. Ha igen, akkor ennek az oszlopát is elrejtjük. Ez utóbbit az Adatok munkalapon használjuk.
 - Visszaállításnál, csak az elrejtett munkalapokat és oszlopokat tesszük láthatóvá, nem változtatunk a DEBUG/UNDEBUG mező értékén.
- protectSheets Az aktív munkafüzet látható munkalapjainak védelmét kapcsoljuk be.
- unprotectSheets Az aktív munkafüzet valamennyi munkalapjának a védelmét kikapcsoljuk.
- lockcells Az aktív munkafüzet látható munkalapjain a használt tartomány celláinak locked tulajdonságát állítja be a cella színe alapján. Ha a cella színe (pontosabban colorindexe) azonos a getCustomColor értékkel, akkor a felhasználó írhat a cellába, ellenkező esetben nem.
 - A rutin végén van egy rész, ami checkbox vezérlők használatát teszi lehetővé. Ha a vezérlő linkedcell cellája ugyanazon a munkalapon van, akkor ez a cella sem lesz zárolt. Ez a rész valószínűleg fölösleges.
- isDebugDD(sh As Worksheet, dd As DropDown) As Boolean A dd DropDown-ról ellenőrzi, hogy a DEBUG/UNDEBUG választóról van-e szó.
- isToHide(name As String) As Boolean A name paraméterről ellenőrzi, hogy R kód* vagy *hidden* alakú-e.
- getCustomColor Kikeresi a felhasználói mezők színét, pontosabban a colorindex tulajdonságát az R kód munkalap colortable tartományából.

6.2. Az insertform modul

insert... rutinok

insertAccessFrom, insertAccessSQLForm, insertFileForm, insertDataLine Ezek a rutinok egy kaptafára mennek. A Rdev.xlam munkafüzet samples munkalapon lévő mintákat átmásoljuk a számoló munkafüzetbe, ha szükséges kis méretű gombokat illesztünk be a megfelelő cellákba és ha kell a R.xls munkafüzetre mutató hivatkozást beállítjuk.

Az insertDataLine rutin kivételével egy elemet illesztünk be egyszerre az activeCell cellába (ez a kijelölés bal felső sarka). Az insertDataLine a kijelölés minden sorába beilleszt egy Data Line elemet.

insertDropDown A kijelölt cellákba (pontosabban a kijelölés első oszlopának celláiba) beszúr egy-egy Drop Down űrlapot. A választék listát pontos vesszővel elválasztott szövegként a cella értékeként adhatjuk meg. Ha ez hiányzik, akkor egy felugró ablakban a lista hosszát kell megadni. Ez esetben utólag ki kell tölteni az R kód lap megfelelő tartományát. A tartomány fölé az Adat neve van beképletezve, ez a cellától balra álló mező értéke, mellé pedig a választott érték (Ide mutat az űrlap linkedcell tulajdonsága).

A rutin gondoskodik arról, hogy a Drop Down űrlap alatti cella képlete a választék lista aktuális értékét tartalmazza és színe a tőle jobbra álló cella színével egyezzen meg. Így véglegesítés után a felhasználó nem tudja elrontatni a képletezést.

insertCalcBtn (optional extra) Beszúr egy számolást indító gombot a kijelölt tartomány fölé. A gomb szövege Számolás indítása és makró hozzárendelését a newRun függvény számítja ki a gomb azonosítójából. Az eredmény alábbihoz hasonló

```
Private Sub Btn1run()
  runBtnClick Me.Shapes("Button 1")
End Sub
```

A runBtnClick a R.xls munkafüzet Interface moduljában van definiálva és a shape alatti tartomány szövegét küldi el kiértékelésre az R-nek.

Ha az extra argumentum is meg van adva, pl. extra=",True" paraméterrel hívjuk meg az eljárást, akkor az így megadott szöveg a runBtnClick sor végére kerül. Az iménti példa tehát

```
Private Sub Btn1run()
  runBtnClick Me.Shapes("Button 1"), True
End Sub
```

alakúra változik. Az első változat aszinkron módon hajtja végre a kódot, míg a második szinkron módon.

Az extra paramétert a dokumentáció készítése közben használtam.

Segéd rutinok

formcopy(cell As Range) Ezt az eljárást a insert...form nevű rutinokból hívjuk, miután az Rdev.xlam munkafüzet samples munkalapján a megfelelő részt másolásra kijelöltük. A cell tartományba illesztjük a másolandó rész formuláit és formázását. A végén a beillesztett részt kijelöljük a select metódussal és a színeket a setcolors rutinnal a számoló munkafüzettel összhangba hozzuk.

insertSelectBtn(vbcs as Collection, c As Range, which As String, Optional exarg = "")

A c cella bal felső sarkába illeszt egy kis méretű gombot a smallBtnAt eljárás segítségével. A gombhoz a which paraméter alapján megfelelő makrót rendel. A a newSelect szubrutinnal kiszámolt makrót feljegyezzük a vbcs collectionban. Az egyes típusok esetén a következő szubrutinok lehetségesek

```
Private Sub File7Click()
selectFile Me.Shapes("Button 7").TopLeftCell, "R,*.R"
End Sub
Private Sub mappa6Click()
selectmappa Me.Shapes("Button 6").TopLeftCell
End Sub
Private Sub SQL5Click()
selectSQL Me.Shapes("Button 5").TopLeftCell, 4, 2
End Sub
Private Sub TBL4Click()
selectTBL Me.Shapes("Button 4").TopLeftCell
End Sub
Private Sub MDB3Click()
selectMDB Me.Shapes("Button 3").TopLeftCell
Fnd Sub
```

A select... szubrutinok a R.xls munkafüzet selectfuns moduljában vannak definiálva.

smallBtnAt (c as range) A c tartomány bal felső sarkába elhelyez egy kis méretű gombot. A gomb szövegét törli. A méreteket a modul elején definiált konstansok adják

```
Const smallwd = 13 ' szélesség
Const smallht = 5 ' magasság
Const smallpd = 2 ' távolság a tartomány szélétől, padding
```

Túl kicsi cella esetén figyelmeztetést ad.

newRun Összerakja a run gombok makrójának szövegét.

newSelect Összerakja a select gombok makrójának szövegét.

setcolor(r As Range, Optional color) Ez a rutin színezi át a beillesztett elemeket a számoló munkalap aktuális színeire. Ehhez egyrészt az R kód munkalap colortable nevű tartományát használja, másrészt a Rdev.xlam bővítmény ugyanilyen nevű tartományát. Ha a color paraméter meg van adva, akkor a számoló munkafüzet color nevű színe lesz az új elem háttérszíne.

newListFillRange Kiszámolja, hova kerüljön az új Drop down választó űrlap Listfillrangee. Innen veszi az űrlap a lehetséges értékeket. Az eljárás a következő. Az R kód munkalap \$A oszlopának aljáról indulunk és addig megyünk, amíg nem üres mezőt találunk. Ez alá rakjuk a szükséges méretű tartományt.

6.3. Az insertR modul

Itt vannak az R kódlapok kezelésére szolgáló rutinok.

- insertRfile Ennek a rutinnak a feladata az beszúrandó R file, fileok elérési útjának meghatározása. Ehhez megjelenít egy file választó dialógot, majd minden egyes kiválasztott file-ra végrehajtja a insertRcode szubrutint.
- insertRcode(Rfile, wb As Workbook) A megadott Rfile tartalmát megpróbálja beszúrni a wb munkafüzetbe. Ha már létezik a megadott R kódlap, akkor rákérdez, hogy frissítse-e a (a sheetUpdate eljárással) kódlap tartalmát. Ha nem létezik ilyen nevű kódlap, akkor létrehoz egy újat és abba beilleszti a file tartalmát az insertRtoSheet eljárással.
- insertRtoSheet (wb As Workbook, ws As Worksheet, Rfile) Először a sheetUpdate szubrutin segítségével feltölti a ws munkalapot a Rfile tartalmával, majd a munkalapra beilleszti a Workheet_Change esemény kezelő eljárást. Ezt arra használjuk, hogy ha a kódlap tartalma változik, akkor annak időpontját feljegyezhessük a munkalapon. A beillesztett kód

```
Private Sub Worksheet_Change(ByVal Target As Range)
  If Target.Row > 1 Then
    Me.Cells(1, 1).Value = _
          """ & "## sheet last modified: " & CStr(VBA.Date + VBA.Time)
  End If
End Sub
```

- sheetUpdate A munkalap harmadik sora után beilleszti a file tartalmát, majd az első három sorba beszúrja a fileinfo részt az insertRfileInfo eljárással.
- insertRfileInfo A fileinfo a munkalap utolsó módosításának időpontja, a forrás teljes elérési útja, és a forrás utolsó módosításának időpontja. Lásd a 1.5 ábrán. Ennek beillesztése után a munkalap betű típusát Lucida console-ra állítjuk 10-es betűmérettel. Ez egy monospace betűtípus. Végül beállítjuk az első oszlop szélességét a autofit metódus segítségével.
- updateAllRsources Végigmegy az aktív munkafüzet munkalapjain, és az R kódlapokat frissíti. Ha munkalap tartalma változott, rákérdez arra, hogy tényleg frissítsen-e. Egy munkalapot akkor tekintünk R kódlapnak, ha neve R kód(<filenév>) alakú. A frissítés a sheetUpdate szubrutinnal történik.
- saveAllRsources Végigmegy az aktív munkafüzet munkalapjain, és az R kódlapokat menti a sheetSave eljárással. Ha ezzel információt veszhetne el, akkor a felhasználó dönthet a mentésről.
- sheetSave(sh As Worksheet, Rfile) Kiírja az sh munkalap első oszlopának a tartalmát (az első három sor nélkül) a megadott Rfile állományba és frissíti a fileInfo mezőket.

getfinfo, rmprefix Ezek segédfüggvények a fileInfo mezők kezeléséhez.

6.4. Az insertSkeleton modul

Itt van az a rutin, ami a Calc.xlt template alapján létrehoz egy új számoló munkafüzetet. A modul többi része a munkafüzetek színezésével foglalkozik. Itt színekből álló collectionokkal dolgozunk, ahol az elemek kulcs-a a helyettesítendő szín RGB kódja, míg értéke az új szín RGB kódja. Ezt nevezhetnénk akár színkulcsnak is.

newSkeleton(Optional fname = False) létrehozunk egy új munkafüzetet a Calc.xlt template alapján, beállítjuk a R.xls munkafüzetre mutató hivatkozást majd elmentjük a munkafüzetet. Ha a fname argumentum nem False, akkor ez lesz a mentett munkafüzet neve, ellenkező esetben a felhasználó választ a EXCEL saveAsFilename dialógjával. Pillanatnyilag a xls formátumot erőltetjük mentéskor. Ha ezt meg akarjuk változtatni, akkor a modul elején található wbFormat konstans értékét kell átállítani.

Eredetileg ez a rutin másolta át a Thisworkbook modul checkRefToR szubrutinját az újonnan létrehozott számoló munkafüzetbe. Ennek az az előnye, hogy elegendő egy helyen a Rdev.xlam munkafüzetben javítani a kódot. Azonban, az EXCEL korábbi (XP) változata ettől rendszeresen összeomlott. Kicsit böngészve a netet arra jutottam, hogy ezt a hibát mások is tapasztalták és nem tudom javítani. Ezért került a checkRefToR a Calc.xlt sablonba is. Így azonban a javításokat mindkét helyen át kell vezetni.

- repaintWb Ez a szubrutin a kijelölt tartomány első oszlopát régi színként, második oszlopát a hozzá tartozó új színként értelmezi. Az így összeállított színkulcsot alkalmazza a kijelölés munkafüzetére a changeColorsWb rutin segítségével.
- changeColorsWb(wb As Workbook, colors As Collection) A wb munkafüzet minden egyes munkalapjának használt tartományára alkalmazza a changeColors rutint.
- changeColors (r As Range, colors As Collection) A r tartományt színezi át a colors színkulcs segítségével.
- insertUsedColors A kijelölt tartomány celláit az őt tartalmazó munkafüzet színeivel tölti ki.
- usedColors(wb As Workbook) As Collection A wb munkafüzetből gyűjti a használt színeket.

6.5. Az insertVB modul

Ez a modul (az rDir függvény kivételével) programozottan próbál hozzáférni a EXCEL VBA projekt objektummodelljéhez. Csak akkor működik, ha a

File->Beállítások->Adatvédelmi központ->Makróbeállítások

lapon a "A VBA projekt objektmodelljéhez való hozzáférés megbízható" címkéjű checkboxot kipipáljuk.

- VBAaccess Ez a függvény ellenőrzi, a VBA projekt objektummodellhez való hozzáférés lehetőségét. Ha nem engedélyezett tájékoztatja a felhasználót a teendőkről.
- insertVB(ws as worksheet, code As String, procname) A ws munkalaphoz tartozó CodeModuleba illeszti a code sztringet. A procname a code-ban megadott eljárás neve. Csak akkor illesztjük be a kódot, ha nincs procname nevű eljárás vagy függvény.
 - Ez a rutin sokáig nem működött megbízhatóan. A megoldás kulcsa a a munkalap CodeModule megtalálása a getCM függvénnyel. Ha az R kódlapok beszúrása során nem jön létre a Worksheet_Change makró, akkor itt kell keresni az okát.
- insertVBcoll(vbcs as collection) Erre a rutinra azért van szükség, mert az EXCEL XP változata összeomlott, ha több kódrészletet szúrtam be egymás után. A vbcs egy VBcode típusú elemekből álló collection. Minden elemnek három tulajdonsága van: id, code, ws ami egy munkalap objektum. Először megkeresi, a CodeModule-t, amibe a kódot be kell illeszteni. Ezután összefűzi azokat a kódrészleteket, amelyek idje még nincs definiálva a CodeModulban. Végül beszúrja az így kapott szövetget.

- nameExists(cl As Object, name) As Boolean A cl collection jellegű objektumnak kell lennie. A visszatérési érték IGAZ, ha az elemek nevei között szerepel a name érték.
- procString(cmodule as CodeModule, procname) As String Visszaadja a cmodule modul procname nevű eljárásának szövegét.
- procExists(cmodule as CodeModule, procname) As Boolean Igaz értéket ad vissza, ha a cmodule CodeModuleban létezik procname nevű eljárás, vagy függvény.
- rDir Az appdata környezeti változóból kiszámolja a R.xls munkafüzet könyvtárát.
- SetReftoRxls (wb as Workbook) A wb munkafüzet hivatkozásai közé felvesszük a R.xls munkafüzetet, ha az nincs ott.
- getCM(ws As Worksheet) As CodeModule A ws Worksheethez tartozó CodeModulet keresi
 meg.

Amikor programozottan hozunk létre egy új munkalapot, akkor közvetlenül a létrehozás után a hozzá tartozó CodeModule elérésére

```
wb.VBProject.VBComponents ("<worksheet name>")
nem alkalmas. Ezért alkalmazza a rutin a körülményesebb
For Each vc In wb.VBProject.VBComponents
    If cname = vc.Properties("Name") Then Exit For
    Set vc = Nothing
Next
megoldást.
```

6.6. Egyebek

A Thisworkbook modul

Modul legnagyobb része az EXCEL különböző menüinek beállítása az addMenu rutinnal. A removeMenu (cb, mcaption) rutin a cb commandBar mcaption nevű menüjét törli. Ennek felhasználásával a removemenus az összes munkafüzet által telepített menüt törli.

A addMenu rutinban a menük telepítése előtt a korábbi változatot töröljük. Ezt a rutint a munkalap betöltésekor és a bővítmény telepítésekor futtatjuk le. A rutin elején használjuk a checkRefToR függvényt. A visszatérési érték IGAZ, ha a megfelelő R.xls munkafüzetet sikerült megnyitni, vagy eleve nyitva volt és HAMIS egyébként. Ha van ugyan megnyitva R.xls munkafüzet, de elérési útja nem az elvárt, akkor megpróbáljuk a rá mutató hivatkozást törölni és a jó hivatkozást beállítani.

A menük törlését vagy a Workbook_Close vagy Workbook_AddInUninstall rutinból indítjuk el. A munkafüzet bezárásakor csak akkor töröljük a menüket, ha a Rdev.xlam munkafüzet nincs bővítményként telepítve.

A capturewnd modul

A capturewnd szubrutin a megadott ablak (hwnd) képét bmp formátumban menti a megadott fileba (fname). Ennek a dokumentációnak a képernyőképei készültek a segítségével.

A saveVBE modul

Egyetlen szubrutint definiál saveAllVBE névvel. A felhasználó által kiválasztott könyvtárba menti a megnyitott munkafüzetek Visual Basic kódját. Mindegyik VBAProject-et a nevével megegyező alkönyvtárba próbál menteni. Mentés előtt rákérdez, hogy az adott projektet valóban menteni szeretnénk-e. Az egyes VB komponensek mentése az export metódussal történik.

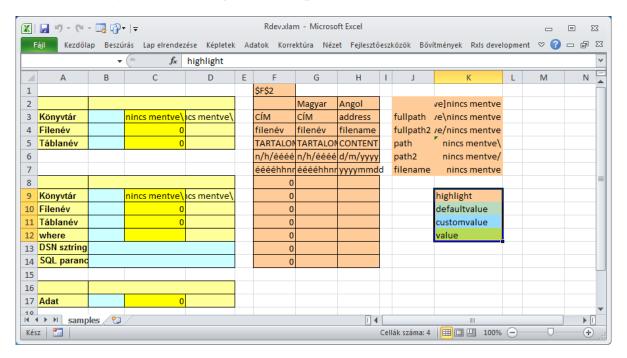
A RIBBON modul

Egyetlen szubrutint tartalmaz, menufunction névvel. Ez a RIBBON felületen definiált gombok makrója, a gomb azonosítója alapján a megfelelő eljárást hívja meg.

Azért, hogy a bővítményt EXCEL XP-be is be lehessen tölteni ez a modul csak akkor fordítódik le, ha VBA7 konstans definiálva van. Ez biztosan teljesül OFFICE 2010 és 2013 esetén. Az OFFICE 2003 ill. OFFICE 2007 változatokkal nincs tapasztalatom.

A samples munkalap (6.1 ábra)

Ezen a munkalapon vannak a Access Form és ACCESS+SQL valamint a Data Line elemek mintái. Innen másoljuk át őket a megfelelő menüparancs hatására.

6.1. ábra. A samples munkalap képe

7.1. Az Rxls csomag rutinjai

XLdata

Az XLdata függvény célja, hogy viszonylag könnyen lehessen a beállításokat, paramétereket az R-nek átadni. A függvény argumentumai:

```
XLdata
function (c1 = 1, c2 = 2, c2.offset = c2 - c1, range, onlyvisible = TRUE,
    rmHidden = FALSE, env = parent.frame(), XLrange = {
        on.exit(XLrange <- NULL)
        if (missing(range))
            range <- XL$selection()$address(external = TRUE)
        XL$range(range)
    }, XL = THISXL, value = "value2")</pre>
```

- c1,c2,c2.offset Az első két paraméter a neveket ill. értékeket tartalmazó oszlopok sorszáma a tartományon belül, a harmadik ezek különbsége. A kód a c2.offset értéket használja, így a c2 értéket csak akkor használjuk, ha c2.offset nincs megadva.
- range A tartomány címe, lehetőleg teljes név, azaz munkafüzet, munkalap és azon belül a tartomány bal felső és jobb alsó cellája. pl. [Munkafüzet1] Munka1!\$A:\$F. Az extAddress munkalapfüggvénnyel könnyen megadható.
- rmHidden Ha TRUE, akkor a rejtett sorokban lévő változókat töröljük az R oldalon. Alapértelmezésben nem törlünk.
- onlyvisible Ha TRUE (ez az alapértelmezés), akkor csak a látható sorokat használja, ellenkező esetben a rejtetteket is.
- env Az környezet (environment), amiben a változók definiálva lesznek. Alapértelmezésben az a függvény hívásakor aktív környezet. Ha a background(eval(.FUN)) vagy eval (.FUN) részeként használjuk az XLdata függvényt, akkor a globális .GlobalEnv környezetben lesznek definiálva a változók. Tipikusan ezt a paramétert nem kell megadni.
- XLrange Az range cím megadása helyett egy EXCEL ranget reprezentáló COM objektumot is megadhatunk. Tipikusan ezt a paramétert nem kell megadni.
- XL A használandó EXCEL példány. Tipikusan ezt a paramétert nem kell megadni.
- value A cella melyik érték tulajdonságát használjuk? value vagy value2. Csak a dátum idő adatok kezelésében van különbség. value esetében az EXCEL dátum/idő adatai POSIXt típusú adatként jelennek meg az R oldalon, míg value2 esetében az 1900.01.01

dátum óta eltelt napok számaként. A POSIXt típus konverziót a téli nyári időszámítás összezavarja, ezért inkább a másikat használtam mindig. value2 használata esetén az eredmény az XLDate függvény segítségével Date típusúvá alakítható. Tipikusan ezt a paramétert nem kell megadni.

XLsource

Ez a függvény a source mintájára működik, azaz a kódot olvas be szövegként, majd azt elemzi (parse) és kiértékeli, vagyis végrehajtja. Azonban a source-től eltérően az XLsource nem file-ból, hanem egy EXCEL munkafüzet R kódlapjáról olvassa be a kód szövegét. Az argumentumok:

- ... Az R kódlap-ok nevei, nem szükséges idézőjelek közé tenni a neveket. Ha a nevek karakter vektor formájában állnak rendelkezésre, akkor használjuk a name argumentumot. Ezek a nevek nem a munkalap nevek. Azok R kód(kódlap név) alakúak, lásd a wsname argumentumot.
- wbname A munkafüzet neve. Ha nem adjuk meg, akkor az aktív munkafüzetet fogja a rutin használni.
- name A kódlapok neveit c ("<név1>","<név2>",...) alakban is megadhatjuk. Tipikusan ezt az argumentumot nem kell megadni.
- env Hasonlóan az XLdata függvényhez itt is megadható, hogy melyik környezetben dolgozunk. Ugyanaz a mechanizmus érvényesül itt is. Tipikusan ezt az argumentumot nem kell megadni.
- wsname Az R kódot tartalmazó munkalapok nevei. Tipikusan ezt az argumentumot nem kell megadni.
- wb A munkafüzetet reprezentáló COM objektum. Tipikusan ezt az argumentumot nem kell megadni.
- XL A használni kívánt EXCEL példány. Tipikusan ezt az argumentumot nem kell megadni.

XLwritedf

Egy data.frame-t másol EXCEL munkafüzetbe. Külön figyelni kell a factor és dátum típusú adatokra. Lehetőség van az oszlop szélesség tartalomhoz igazítására és név megadására.

```
XLwritedf
function (XLrange, df, with.names = TRUE, autoFit = TRUE,
    setname)
```

XLrange A céltartomány. A df data.frame-t az XLrange tartomány bal felső sarkába illesztjük be.

df A másolandó data.frame.

with.names Ha TRUE, akkor a kitöltött tartomány első sorába a data.frame nevei kerülnek.

autoFit Ha TRUE, akkor az oszlopok szélességét a tartalomhoz igazítjuk.

setname Ha megadjuk és értéke karakterlánc, akkor ez lesz a kitöltött tartomány (munkafüzet szintű) neve.

XLreaddf.cols, XLreaddf.rows

Mindkét függvény az EXCEL megadott tartományát alakítja R data.frame-é. A különbség abban van, hogy míg a XLreaddf.cols esetén a tartomány oszlopai felelnek meg az eredmény data.frame oszlopinak, az XLreaddf.rows esetén a tartomány soraiból lesznek a data.frame oszlopai.

Az első feldolgozás (beolvasás, összevont cellák ellenőrzése) után mindkét rutin a XLlist2df függvényt használja és . . . argumentumot tovább adja ennek a függvénynek. Így a paraméterek listája hosszabb, mint ami az alábbi fejlécből következne.

```
XLreaddf.cols
function (range, which.cols = seq_len(ncol(x)), XLrange = {
    on.exit(XLrange <- NULL, add = TRUE)
    if (missing(range))
        XL$selection()
    else XL$range(range)
}, ..., chk.merge = TRUE, value = "value2", XL = THISXL)

XLreaddf.rows
function (range, which = seq_len(nrow(x)), XLrange = {
    on.exit(XLrange <- NULL, add = TRUE)
    if (missing(range))
        XL$selection()
    else XL$range(range)
}, ..., chk.merge = TRUE, value = "value2", XL = THISXL)</pre>
```

range A céltartomány szövegesen megadott címe. Ha nem adjuk meg, akkor az aktuális kijelölést használjuk.

which.cols Itt lehet megadni, hogy a tartomány mely oszlopai szerepeljenek a végeredményben. Alapértelmezése a tartomány összes oszlopa.

XLrange A tartomány COM objektumként. Jellemzőn nem kell megadni.

... Ezeket a paramétereket tovább adjuk a XLlist2df függvénynek.

```
Rxls:::XLlist2df
function (x, header = 1, trim = FALSE, skip = 0, head.sep = "",
    numeric = FALSE, ...)
```

Az így keletkező további beállítási lehetőségek:

header A tartomány fejlécének nagysága, sorokban.

trim Ha igaz, akkor az üres sorokat és oszlopokat eldobjuk, ha hamis nem történik semmi.

skip Lehet függvény, ekkor a trimmelés után ezt alkalmazzuk az adatokra. Lehet szám is. Pozitív érték esetén skip számú sort eldobunk.

head.sep Akkor használjuk, ha a tartomány fejléce több soros. Ilyenkor a data.frame neveit az oszlop fejlécében szereplő sztringek összefűzésével kapjuk.

numeric Ha igaz, akkor a data.frame elemeit megpróbáljuk numerikus értékre konvertálni akkor is, ha mondjuk az EXCEL-ben szövegesen szerepelnek a számok. A tizedesjel az R tizedes jele, alapértelmezésben ez a pont.

... Ezeket a paramétereket továbbadjuk a data.frame függvénynek. Célszerű lehet a következő megadása:

stringAsFactors = FALSE Szöveges adatból data.frame létrehozása során factor változó lesz. Ha mégis inkább szöveges adatot szeretnénk a data.frameünkben, akkor kell ezt a beállítást használni.

Először trimmelünk ha kell, majd a skipet alkalmazzuk, ezután választjuk le a fejlécet a header alapján. A megmaradó adatokra alkalmazzuk a as.numeric függvényt, ha szükséges, majd a data.frame függvényt. Végül beállítjuk a data.frame neveit, ha vannak.

chk.merge Ha a tartományban összevont cellák vannak, akkor a képernyőn látható érték az összevont cellák bal felső sarkában lévő cella értéke, a többi cella értéke üres. Ez a R oldalon NA értéket eredményez. Ha chk.merge értéke TRUE, akkor az R oldalra másolt értékek megegyeznek a cellában látható értékkel. Vagyis egy összevont tartomány minden cellájához a képernyőn látható értéket rendeljük.

value Melyik tulajdonságát használjuk a tartománynak. Tipikusan nem kell megadni. Lehet "value", "value2", "formula" vagy akár "formulalocal".

XL Melyik EXCEL példánnyal dolgozzunk. Tipikusan nem kell megadni. Alapértelmezésben a globális THISXL érték.

XLget

Egy EXCEL tartományt olvas be R-be, pontosabban a tartomány és az adott munkalap usedrangeének metszetét.

```
XLget
function (range, XLrange = {
    if (missing(range))
        XL$selection()
    else XL$range(range)
}, value = "value", XL = THISXL)
```

range A tartomány címe, sztring. Lehet az aktív munkafüzetben definiált név is. Ha nem adjuk meg, akkor a kijelölt tartomány.

XLrange Az olvasandó tartományt reprezentáló COM objektum. Tipikusan nem kell megadni.

value Melyik tulajdonságát használjuk a tartománynak. Tipikusan nem kell megadni. Lehet "value", "value2", "formula" vagy akár "formulalocal".

XL Melyik EXCEL példánnyal dolgozzunk. Tipikusan nem kell megadni. Alapértelmezésben a globális THISXL érték.

ACCESS.get

ACCESS adatbázisból olvas be egy táblát.

```
ACCESS.get
function (dir, file, table, where = "")
```

dir Az adatbázis könyvtára.

file Az adatbázis fileneve.

table A tábla neve.

where A lekérdezés where része. Ha nem adjuk meg a teljes táblát lekérdezzük.

ODBC.get

ACCESS adatbázisból olvas be egy táblát.

```
ODBC.get function (dsn, sql)
```

dsn A kapcsolatot leíró sztring.

sql Az lekérdezés sql parancsa.

getFromDB

Választ a két előbbi rutin közül. Ha a dsn argumentumként nem definiált változót adunk át, akkor az ACCESS.get egyébként a ODBC.get függvényt használjuk.

logDevice kezelés

logDev

A logDev függvény új logDevice-t hoz létre a megadott típussal. A logDev.set függvény az aktuális logDevice-t állítja át, logDev.off kikapcsolja azt, míg a logDev.list kilistázza a létező logDevice-okat.

```
logDev
function (...)
```

... Az új logDevice típusa. "null", "R", "EXCEL", "TCL" lehet.

logDev.set

Átállítja az aktuális logDevice-t.

```
logDev.set
function (num)
```

num Az új aktív eszköz sorszáma.

progress

Új progressbart ad az aktív logDevicehoz.

```
progress
function (...)
```

A paramétereket továbbadjuk. A tényleges argumentumok:

pattern Az sprintf függvény által használt formátum sztring.

... A formátum sztringbe helyettesítendő kezdőértékek.

lazyness Numerikus érték, a progressbar frissítési időköze másodpercben.

A progress visszatérési értéke egy objektum (list) a következő függvényekkel:

- inc() Ha progressbar mintájának egyetlen numerikus argumentuma van, akkor azt egyel növeli és frissíti a logDevicet a lazyness paraméterrel összhangban.
- step(...) A progressbar értékét frissíti a sprintf(pattern,...) függvényhívással és frissíti a logDevicet a lazyness paraméterrel összhangban.
- hide() Ideiglenes leveszi a progressbart a logDeviceról. Nem frissít!
- show() Visszateszi a progressbart a logDevicera. Nem frissít!

reset(pattern,...,lazyness) A progressbar paramétereit átállítja. Nem frissít!

refresh() Frissíti a logDevice szövegét, függetlenül az előző frissítés óta eltelt időtől.

rm() Véglegesen törli a progressbart a logDeviceról. Nem frissít.

logMessage

```
logMessage
function (..., sleep = 0)
```

... Az sprintf függvénynek átadott paraméterek, az első elem lehet formátum sztring. sleep Várakozás a message megjelenítése után másodpercben.

Dátum kezelő függvények

Az EXCELből value2 tulajdonságon keresztül kapott numerikus értéket az R valamelyik dátum típusára konvertáló függvények.

```
XLDate
function (date, d1904 = FALSE)
XLPOSIXct
function (date, d1904 = FALSE)
```

date Numerikus érték. A kezdő időpont óta eltelt napok száma. Nem feltétlenül egész szám. d1904 Kezdő időpont. Az EXCEL munkafüzetek Date1904 nevű tulajdonságának felel meg.

Egyebek

XLScreenUpdateTurnOff

Kikapcsolja az ScreenUpdate tulajdonságát és a Calculation tulajdonságot xlCalculationManualra állítja. A visszatérési érték egy függvény, ami a visszaállítja az eredeti állapotot. Lehetőség van az aktív cella értékének visszaállítására is.

```
XLScreenUpdateTurnOff
function (Appl, activecell = FALSE)
```

Appl Az az EXCEL application, aminek az képernyő frissítését le akarjuk tiltani.

activecell Ha igaz, akkor az aktív cella helyét is megjegyezzük és a helyreállítás során a cellát aktiváljuk. Csak akkor állítsuk igazra, ha időközben nem töröljük a cella munkalapját vagy munkafüzetét.

XLusedrange

Visszaadja egy tartománynak és a usedrange tartománynak a metszetét. Az eredmény egy range objektum.

```
XLusedrange
function (r)
```

r Az a range objektum, (tehát nem szöveges cím) amit a usedrange tartománnyal metszeni akarunk.

pkgzip

win-binary formátumban ment telepített R csomagokat.

pkgs A R csomagok listája. Ha nem adjuk meg és az ask paraméter igaz, akkor interaktív módon választhatunk a telepített csomag listájából. Ha hiányzik és az ask paraméter hamis, akkor értéke c("com", "comproxy", "Rxls").

zip.mappa A zippelt csomagok helye. Ha nem adjuk meg, akkor egy könyvtár-választó dialóg segítségével jelölhetjük ki.

ask

installRxls

A csomagban lévő EXCEL fileokat átmásolja a <appdata>/Rxls könyvtárba és a verzió információkat a versions nevű fileba írja.

```
installRxls
function ()
```

R_RegEntries

Az R-rel kapcsolatos regisztry bejegyzésket listázza ki. Ezek egy része a Software/R-core kulcs alatt található. Egy másik része a com csomag által bejegyzett CLSID és Typelib adat.

```
R_RegEntries
function ()
```

7.2. VBA kód konvertálása R kóddá

Szükség lehet arra, hogy R-ben írjunk meg olyan programrészeket, amik EXCEL VBA-ban már megvannak, vagy ott könnyen előállíthatóak, mondjuk a makrórögzítés funkció segítségével. A konverzió nem túl komplikált.

A konstansokat kigyűjthetjük a Visual Basic szerkesztő Object browser-éből.

Ahol EXCEL objektumot használunk (Selection, ActiveCell, ActiveSheet, stb) ott valójában az Application objektum tulajdonságaira hívatkozunk, tehát a teljes leírás az VBA-ban Application. Selection lenne és hasonlóan a többi esetben is.

Visual Basic-ben a . (pont) operátor egy objektum tulajdonságát vagy metódusát kérdezi le. Erre az R oldalon a "[[", ill. \$ operátorok használhatóak. Az elsővel tulajdonságot, a

másodikkal metódust vagy tulajdonságot érhetünk el. Azaz az EXCEL workbooks collectionjának elérhetjük kétféle képpen is.

```
> THISXL[["workbooks"]]
<pointer: 0x002b386c>
attr(,"class")
[1] "COMObject"
> THISXL$workbooks()
<pointer: 0x002b33ec>
attr(,"class")
[1] "COMObject"
```

Ha az első munkafüzetet akarjuk elérni, akkor a Workbooks objektum item tulajdonságát kellene használnunk. Ez a default tulajdonság, tehát a következők valamennyien használhatóak

```
THISXL[["workbooks", 1]]
THISXL[["workbooks"]][["item", 1]]
THISXL$workbooks(1)
THISXL$workbooks()$item(1)
THISXL[["workbooks"]]$item(1)
THISXL[["workbooks()[["item", 1]]
```

Ha metódust akarunk meghívni, akkor csak a \$ szintaxis használható

```
> wb <- THISXL$workbooks()$add()
```

Ha írható tulajdonságot akarunk beállítani, akkor csak a [[szintaxis használható értékadással kombinálva. A következők mind az ActiveCell tartomány értékét állítják 1-re.

```
> THISXL[["activecell"]] <- 1
> THISXL[["activecell"]][["value"]] <- 1
>
> ac <- THISXL$activecell()
> ac[["value"]] <- 1
> ac <- NULL</pre>
```

A segédváltozós megoldásban a ac<-1 nem működne, egyszerűen 1 értéket adnánk az ac nevű változónak.

Miután létrehoztunk egy hivatkozást valamely COM objektumra, használat után mindig töröljük azt. Ha egy függvény belsejében tesszük ezt akkor a hivatkozás törlése automatikusan megtörténik a függvényből való kilépés után (az első garbage collection alkalmával). Globális szintű változók használata esetén kézzel kell a változó értékét NULL-ra változtatni, vagy az rm függvénnyel törölni a változót magát.

Előfordulhat, hogy nem elég törölni a hivatkozást az adott objektumra, pl. mert egy új ACCESS, EXCEL példányt vagy új munkafüzetet hoztunk létre, amire a továbbiakban nincs szükség. Ha ez egy függvény belsejében történt, akkor jól használható az R on.exit lehetősége. Ezzel olyan kódot tudunk megadni, amit a függvény kiértékelése után hajt végre az R. A következő kódrészlet a függvény elején létrehoz egy új munkafüzetet majd kilépéskor mentés nélkül bezárja.

```
f <- function() {
    wb <- THISXL$workbooks()$add()
    on.exit(wb$close(FALSE), add = TRUE)
    ## ...
}</pre>
```

Egy meglepő jelenség

Időnként nem pontosan az történik, amit várunk. Tegyük fel, pl. hogy az activeCell formuláját szeretnénk a =MA() formulával ellátni. Kézenfekvő megoldásnak tűnik a következő sor

```
> THISXL[["activecell"]][["formula"]] <- "=MA()"
```

Azonban ennek hatására a cella értéke ugyan az aktuális dátum lesz, de a formula nélkül.

```
> THISXL[["activecell"]][["formula"]]
[1] "41531"
> THISXL[["activecell"]][["value"]]
[1] "2013-09-14 CEST"
```

Ha azonban beiktatunk egy közbülső lépést, akkor a várt eredményt kapjuk.

```
> ac <- THISXL[["activecell"]]
> ac[["formula"]] <- "=MA()"
> ac <- NULL
> THISXL[["activecell"]][["formula"]]
[1] "=MA()"
> THISXL[["activecell"]][["value"]]
[1] "2013-09-14 CEST"
```

A különös viselkedés megértéséhez kiírjuk a végrehajtott lépések részleteit.

```
> '[[.COMObject' <- function(handle, property, ...) {
+    print(match.call())
+    cat("handle =", deparse(handle), "\n")
+    x <- com::'[[.COMObject'(handle, property, ...)
+    cat("return value =", deparse(x), "\n\n")
+    x
+ }
> '[[<-.COMObject' <- function(handle, property, ...) {
+    print(match.call())
+    cat("handle =", deparse(handle), "\n")</pre>
```

```
x <- com::'[[<-.COMObject'(handle, property, ...)
      cat("return value =", deparse(x), "\n\n")
+
+ }
> THISXL[["activecell"]][["formula"]] <- "=MA()"</pre>
'[[.COMObject'(handle = '*tmp*', property = "activecell")
handle = <pointer: 0x002b3944>
return value = <pointer: 0x00300464>
'[[<-.COMObject'(handle = '*tmp*', property = "formula",
    value = "=MA()")
handle = <pointer: 0x00300464>
return value = <pointer: 0x00300464>
'[[<-.COMObject'(handle = '*tmp*', property = "activecell",
    value = <pointer: 0x00300464>)
handle = <pointer: 0x002b3944>
return value = <pointer: 0x002b3944>
```

Azaz az történt, hogy először a THISXL objektum activeCell tulajdonságát kérdeztük le, majd az így kapott COM objektum formula tulajdonságát beállítottuk. Ezután a változásokat "átvezettük" a THISXL objektumra is. Pontosabban az utolsó lépésben THISXL activecelljét a második lépésben kapott eredményre állítjuk, ami ugyanez az aktív cella. Csakhogy ez azt eredményezi, hogy mindkét oldalon a COM objektum default tulajdonságát használjuk, vagyis valójában az activecell value tulajdonságát állítjuk saját magára. Visual Basicben kifejezve az alábbi kódnak megfelelő lépések történnek:

```
set tmp = Application.activeCell
tmp.formula = "=MA()"
Application.activeCell = tmp
Ahol az utolsó sor azzal ekvivalens, hogy
Application.activeCell.value = tmp.value
```

Ez az utolsó lépés az, ami a formulát eltűnteti és helyettesíti az aktuális értékkel. Amikor a második változatot használtuk, ahol egy segéd változóban tároltuk az activeCell objektumot, erre a lépésre nem került sor.

Összefoglalva, ha valamilyen tulajdonságot állítunk be a COM interfész segítségével, célszerű a segédváltozókat használni, hogy a fenti példában látott mellékhatást elkerüljük.

Az R language definition leírás 3.4.4 Subset assignement című részében részletesen olvashatunk az értékadó függvényekről.

7.3. Dokumentáció, vignette-ák

Valamennyi általam készített R csomag esetén a kommentezett kód böngészhető pdf formátumban. Pl. az Rxls csomag esetén a következő utasítást kell kiadni R-ben.

```
> vignette("Rxls")
```

A megjelenítéshez szükséges, hogy a file társítások között regisztrálva legyen pdf nézegető program, pl. Acrobat Reader.

RStudio használata esetén, mind az R konzolban, mind a szövegszerkesztő ablakban elérhető a kód "kiegészítése" funkció a TAB billentyű lenyomásával. További előnye az RStudio használatának, hogy a változó nevek kiegészítése, mellett azok rövid leírása is megjelenik tooltip-szerűen.

Ha egy adott R függvény nevére nem emlékszünk pontosan, akkor jól használható a apropos függvény, ami a megadott mintára illeszkedő függvényneveket sorolja fel.

8 Hibaelhárítás

8.1. COM problémák, DebugView

Előfordulhat, hogy egy látszólag hibátlan COM interfészt használó hívás esetén nem az történik amit várunk, legtöbbször a visszatérési érték NULL, pedig nem ezt várjuk. A com csomag nem ír ki hiba üzeneteket az R konzolra. A com csomag függvényeinek üzeneteit a DebugView programmal lehet megnézni. Ezt a programot a Microsoft honlapjáról lehet letölteni: http://technet.microsoft.com/en-us/sysinternals/bb896647.aspx. Futtatásához rendszergazda jogosultság kell.

8.2. R kód debugolása

Ha az R kódunk hibát (error) generál, vagy csak figyelmeztetést (warning), akkor célszerű megkeresni az okát. A legelső eszköz amit itt használhatunk a traceback függvény, ami a hiba helyének behatárolásához ad segítséget. Ha a hibát generáló függvény meg van, akkor használhatjuk a debug függvényt. Hatására az argumentumában megadott függvény végrehajtását lépésenként tudjuk nyomon követni. Ha egy megadott függvény adott pontjától szeretnénk ugyanezt tenni, akkor a kódba ideiglenes beszúrhatjuk a browser () függvényhívást. Részletesebben lásd az R help-jében, a Writing R Extensions leírás 4., Debugging fejezetében. Ugyancsak olvashatunk az R debugolásáról az R language definition leírás 9. fejezetében.

Emellett célszerű lehet kipróbálni a debug csomagot. Ez hasonló felületet nyújt, mint az EXCEL Visual Basic szerkesztője, azaz a debugolt kód külön ablakban jelenik meg, és színek jelzik, hogy hol tart a kiértékelés.

9 Teendők R verzió váltásnál

9.1. R csomagok installálása forrásból, type="source"

Windows alatt az csomagokat jellemzően zip file-ból telepíti az ember. Ennek legfőbb előnye, hogy nem szükséges fordító programot telepíteni a gépre. Másfelől, mégis célszerű lehet forrásból telepíteni, abban az esetben, ha a csomag zip változata valamilyen ok miatt nincs fenn a CRAN-on. Ha ragaszkodunk a menü használatához és mégis forrásból akarunk telepíteni, akkor célszerű a pkgType opciót átállítani "both"-ra. Ez megtehető az alábbi módon.

```
> options(pkgType = "both")
```

Ha a csomag forrása az esetleg szükséges Rtools-zal együtt megtalálható a gépünkön, akkor az R konzolból a következőképpen indíthatjuk a telepítést:

```
> install.packages("<csomag elérési útja>", type = "source",
+ repos = NULL)
```

Ha a csomagban nincs fordítandó kód (C/C++, vagy Fortran), akkor a fenti módszer az Rtools telepítése nélkül is működik.

Az Rtools (Windows toolset) készlet letölthető az R projekt honlapjáról: http://CRAN. R-project.org/bin/windows/Rtools/. A fordító készletről az előbbi linken ill. az "R Installation and Administration" című leírásban lehet további részleteket találni. Ez utóbbi az R help-jéből elérhető pdf, vagy html formátumban.

com, comproxy fordítása

A com csomag, jelenleg csak 32-bites módban fordítható. Ezért a telepítésekor, vagy frissítésekor a INSTALL_opts argumentumra is szükség van.

```
> install.packages("<com tar.gz elérési útja>", type = "source",
+ repos = NULL, INSTALL_opts = "--no-multiarch")
```

A com csomagnál az utolsó argumentum nélkül is végigmegy a telepítés, mert csomag forrásában nem üres a configure.win file van. Nekem úgy tűnik, hogy ez egy nem dokumentált viselkedés, vagyis a későbbi verziókban változhat. Ha megadjuk, akkor az R csak a fő architektúrára, vagyis 32-bites módra próbálja fordítani a csomagot.

Mivel az Rxls csomag a com csomagra épül, annak telepítése során is szükség van az INSTALL_opts="--no-multiarch" argumentumra. Ez a csomag nem tartalmaz fordított kódot, így egy nem üres configure.win file elhelyezése nem segít.

9.2. Egyebek

Van olyan korábban fejlesztett alkalmazás, ami ACCESS adatbázisból adatokat másol adotokat EXCEL munkalapra. Ehhez a DAO3.6 library-t használtam. Ez nem érhető el a Windows újabb változataiban. Az interneten keresgélve azt találtam, hogy a jelenlegi megfelelője:

Microsoft Office 14.0 Access database engine Object Library

Ha ez a hiba előfordul, akkor a szóbanforgó munkafüzet (pl. az arviz csomag Karkalkulator munkafüzetében a hivatkozást (VB editor->References menüpontját használva) le kell cserélni.

Újdonságok az Rxls csomagban az 1.0-119 verzióhoz képest

Amikor ezt a leírást készítettem, tapasztalnom kellett, hogy a korábbi változat nem működik a 64 bites EXCEL 2010 programmal. Ezt pár apró változtatás követte, majd újra átgondoltam néhány megoldást, amit újabb változtatások követtek. Ezért úgy döntöttem, hogy a verzió számot 2.0–0-ra növelem, és mindent átírok, amiről úgy gondolom jobban, egyszerűbben is megoldható.

Rxls könyvtár

A korábban készített munkafüzeteknél az egyik gond a hordozhatóság volt. Minden ilyen (számoló) munkafüzet hivatkozást tartalmazott az R.xls filera. Ez tartalmazza a szükséges Visual Basic kód nagy részét. A gondot az okozza, hogy amikor egy másik gépre másoljuk a számoló munkafüzetet, vagy verzió váltás miatt a korábbi, R.xls könyvtár megszűnik, akkor hivatkozás elromlik, és azt kézzel kellett javítani.

Erre két megoldás látszik. Az egyik, hogy az R.xls állományt az R könyvtár struktúráján kívül tároljuk, a felhasználó meghatározott könyvtárában, pl. {APPDATA}/Rxls/R.xls. A hivatkozó munkafüzet tudja a relatív helyet az {APPDATA} könyvtárhoz képest, amit pedig ki tud olvasni egy környezeti változóból. A számoló munkafüzet megnyitáskor ellenőrzi, hogy a hivatkozott R.xls állomány meg van nyitva, ha nincs megkísérli a standard helyről betölteni. Ennek eredményeként a számoló munkafüzet hordozhatóvá válik; ha átvisszük egyik gépről a másikra, vagy verzió váltás történik, továbbra is használható marad feltéve, hogy az Rxls csomag megfelelően van telepítve.

Ez tehát két ponton jelent változást: egyrészt minden számoló munkafüzetnek tartalmaznia kell a megfelelő workbook_open eljárást, másrészt az R oldalon Rxls csomag betöltésekor az R.xls állományt át kell másolni a szokásos helyére, ha az nincs ott. Ha forrásból telepítjük a csomagot, akkor az átmásolás a telepítés részeként is történhet.

Hasonló gond jelentkezhet az RCOM 1.0 Type Library-val kapcsolatban is. Itt a megoldás az, hogy telepítés után rendszergazdaként kell elindítani az R programot és ki kell adni a következő utasítást:

> comRegisterRegistry()

A másik lehetőség a hordozhatóság elérésére az lehet, hogy a véglegesítés során a szükséges modulokat bemásoljuk a számoló munkafüzetbe.

10.1. com csomag

Ennek az útmutatónak az írása közben vettem észre, hogy tulajdonságok lekérdezésénél csak pozicionális argumentum átadásra van lehetőség, név szerintire nem. Ez a 1.0-49 verziótól

kezdve annyiban módosul, hogy tulajdonságot kétféleképpen is le lehet kérdezni. A régi szintaxis

```
<obj>[["<tulajdonság név>", <argumentumok>]],
```

továbbra is használható, azonban hiába vannak az argumentumok névvel ellátva, azokat pozíciójuk szerint adjuk át. Korábban ez volt a viselkedés.

Emellett a metódusokra megszokott szintaxis is használható

```
<obj>$<tulajdonság név>(<arg1>=<value1>,...).
```

Ez utóbbi a <obj>.<tulajdonság név> <arg1>:=<value1>, ... Visual Basic szintaxisnak felel meg. Ugyanúgy, ahogy Visual Basic-ben itt sem szükséges neveket megadni, viszont a zárójel akkor is kell, ha nincs argumentum.

comCheckRegistry

TRUE értéket ad vissza, ha a Registry tartalmazza a RCOM szerverre mutató bejegyzést ellenkező esetben az érték FALSE. Arra szolgál, hogy a telepítés állapotát ellenőrizni lehessen.

```
> comCheckRegistry()
[1] TRUE
```

Egészen pontosan a következők ellenőrzése történik meg: regisztrálva van-e az R COM szervere, regisztrálva van-e a COM szerver type libraryja, végül az R legfrissebb változata alól van-e regisztrálva. Ha valamelyik pont esetében a regisztry bejegyzés nem létezik, vagy nem az, aminek lennie kellene a felhasználó figyelmeztetést kap a teendőkkel együtt.

11 Mellékletek listája

A leírás az R csomagok a minta projekt elemei elérhetőek a következő címen

```
http://hpz400.cs.elte.hu/AEGON
```

Az oldal jelszót kér:

username: AEGON password: R+EXCEL

```
A 'pkgs' könyvtár tartalma:
    com_1.0-54.tar.gz
    com_1.0-54.zip
    comproxy_1.0-12.tar.gz
    comproxy_1.0-12.zip
    jaradek2013_2.0-33.tar.gz
    jaradek2013_2.0-33.zip
    Rxls_2.0-210.tar.gz
    Rxls_2.0-210.zip
```

```
A 'Rfiles' könyvtár tartalma:
calc.R
calc1.R
Calc1.xls
ell.R
kar.R
R_chunks_in_Rxls_user_guide.R
```

Az RStudio projekt honlapja és letöltési oldala:

```
http://www.rstudio.com/
http://www.rstudio.com/ide/download/desktop
```